

Št. 153

**FEBRUAR
2019**

Številka prodajalca:

Časopis za brezdomstvo
in sorodna socialna vprašanja

1 EUR

Polovico dobi prodajalec.

KRALJI ULICE

Odgovorni in izvršni urednik:

Jean Nikolič

Tehnični urednik in oblikovanje:

Chris Hartke

Kulturna urednica:

Mirjam Gostinčar

Uredniški odbor:

Bojan Dekleva, Luna Jurančič Šribar, Mirjam Gostinčar

Sodelavci uredništva:

Tomaž Golob, Gregor B. Hann, Jurij Kunaver, Vanja Kurbus, Barbara Jozelj,

Žiga Novak, Monika Buhančič - Biba, Jasmina Memić, Špela Blatnik,

Diego Menendes

Grafična zasnova:

Karlo Medjugorac

Lektoriranje:

Mojca Pipan

Ilustracije:

Rade Nikolič, K. K. Volk, Ban, Peter Poljanski, Leah Artist Mihalič, Lea Makovec

Ovitek:

Prva stran: Nada Žgank

Zadnja stran: Rain-in-the-Face

Tisk:

Tiskarna Vovk

Izdajatelj:

Društvo Kralji ulice ISSN 1854-2654

Cena časopisa v ulični prodaji je 1 EUR.

V primeru pošiljanja časopisa po pošti je cena enega izvoda 2 EUR.

Letna naročnina za organizacije v Sloveniji znaša 24 EUR,

v tujini pa 48 EUR.

Naslov uredništva:

Društvo Kralji ulice, Pražakova 6, 1000 Ljubljana

Telefon: 059 022 503

030 323 128 (SMS komentarnica)

E-pošta: urednistvo@kraljiulice.org

Spletna stran: www.kraljiulice.org

Transakcijski račun za prostovoljne prispevke:

SI56 0510 0801 2105 010 odprt pri ABanki Vipava d. d.

PRAVILA PRODAJE ČASOPISA KRALJI ULICE

Ker želimo, da bi časopis Kralji ulice lahko prodajalo čim več ljudi in da bi dosegel čim širši krog bralcev, je pomembno, da vsi skupaj skrbimo za njegov dober ugled. Ko prodajalci prodajajo časopis Kralji ulice, namreč ne predstavljajo le sebe, pač pa celoten projekt Kralji ulice. Doslej so bili naši prodajalci v javnosti zelo dobro sprejeti in so mnogi kupci pohvalili njihov pristop. Zelo si želimo, da tako ostane tudi v prihodnje, zato prodajalce in prodajalke prosimo, da se držijo spodnjih pravil in tudi svojega občutka o tem, kako časopis Kralji ulice še bolj približati našim bralcem.

1. Časopis prodajam na miren in nevsiljiv način.
2. Drugim prodajalcem časopisa izkazujem spoštovanje in se zavedam, da imajo ravno tako pravico do prodaje časopisa kot jaz.
3. Z drugimi prodajalci se miroljubno dogovarjam tudi glede lokacije prodaje.
4. Morebitne nesporazume rešujem na miroljuben način.
5. Med prodajanjem časopisa ne uporabljam alkohola in/ali drugih drog.
6. Časopis prodajam po njegovi ceni in kupcev ne zavajam.
7. Med prodajo časopisa ne beračim.
8. Spoštujem odločitev kupca glede nakupa časopisa.
9. Med prodajo imam uradno izkaznico društva na vidnem mestu.

Če se prodajalec ne drži pravil prodaje, je na to najprej opomnjen s strani strokovnega delavca, potem pa lahko začasno ali trajno izgubi pravico do prodaje časopisa Kralji ulice. Prosim kupce, naj nam v uredništvo sporočijo morebitne kršitve zgornjih pravil!

Zbiranje prispevkov za ponatis časopisa ni aktivnost društva, ampak je poskus zavajanja kupcev!

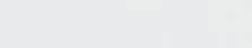
PROJEKT PODPIRAJO:

Mestna občina Ljubljana -- Ministrstvo za zdravje -- Mestna občina Maribor
Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti -- FIHO
Javni stanovanjski sklad MOL -- Javni medobčinski stanovanjski sklad Maribor
Stanovanjski sklad RS -- Zavod RS za zaposlovanje -- Ministrstvo za javno upravo

Od januarja 2007 je časopis Kralji ulice

član mednarodne mreže cestnih časopisov (INSP).

Mnenja avtorjev prispevkov
ne odražajo vselej mnenj uredništva.

Uvodnik:

NE ZELO SVEČAN(O) RESETIRANJE

Foto: osebni arhiv

... prizori se ponavljajo ves čas se izmenjujejo
v glavnem isti menja se samo kot observacije in hitrost
približevanja ali oddaljevanja in opazovalec
na earth.google.com svet gledaš iz zraka
svojo ulico gledaš, kot bi pogledal skozi okno
samo da posnetki niso sinhroni z dejanskim stanjem
kajti na ulici so zdaj avtomobili in povsod je megla
na ekranu pa vedno le prazne ceste in jasen pogled...
(Stanka Hrasatelj: Sinhronost z dejanskim stanjem)

In megla v glavah, bi dodala sama. V luči dogodkov, ki so nedolgo po novem letu (kot po nepisanem pravilu, ker: tajming je pomemben) spet odjeknili v (naši) javnosti, sem se spričo (sicer logičnih) pobud o redefiniciji posilstva začela spraševati o slaboumnosti našega početja. Namesto da bi se prepustili vznemirljivemu pričakovanju nagrad za kulturne dosežke, smo (spet) trčili ob totalno aboten vsakdan in novo inačico razvrednotenega življenja. Absurdno, predvsem pa neskončno žalostno se je (po mračnem srednjem veku in za nameček z enoletnim zamikom, ki jo ponuja hitrost poročanja o delu sodne prakse) ponovno opredeljevati ali celo argumentirati, kdaj nekdo komu stori silo. In pod kakšnimi pogoji. V stanju zavesti, nezavesti, polzavesti ... Navsezadnje je pričakovati, da je vendarle jasno ali pa bi vsaj moralo biti: nepopravljiva škoda za žrtev je (že) storjena, povzročitelj pa opran krivde. Pika. Neizbežno je s peticijami opominjati odgovorne na nebuloze, floskule in vse tisto, za kar ni besed. Obstaja korelacija s stanjem duha, stanjem v družbi in smislom. In več kot očitno smo nekje izgubili kulturo duha in humanost, če je treba izpostavljati koordinate na polju intimne in svobode odločanja. Določati in opominjati na nasilje, ki se prosto odvija pred našim nosom.

Nedavno tega mi je prijateljica omenila, da doma nimajo televizije, pa ne, ker si je ne bi mogli privoščiti. Marsikdo sistematično ne spremlja poročil, ker se izbor slabih novic kot krdelo torpedov zarine v našo notranjost in razsuje razpoloženje. Nas obvlada. Pa ne na dober način. Brez dvoma je nujno opominjati na napake, nepravilnosti in grozodejstva, pa vendar ne smemo dopustiti prepričanja, da svet sestoji zgolj iz teh. Trenutno se napetost stopnjuje, dosegla bo vrelišče, se razelektrila in spet jovo na novo. Ko bo tole natisnjeno, bo vse že *passé*, pometeno pod preprogo, situacija pa bo (morda) za silo rešena do naslednjega absurda.

V resnici sem želela pisati o tem, kako v tem času leta, ko narava hibernira, lahko vzkaliyo nova vera in novi načrti. Kako izboljšati svoj svet in skupaj z njim tistega, v katerem živimo. Morda bi moralo biti vodilo: »Imagine there's no heaven, it's easy if you try, no hell below us, above us only sky ...« (John Lennon: Imagine).

MG

Kazalo:

- 2 UVODNIK
- 3 TO SEM JAZ
- 4 SLIŠANJE GLASOV
- 5 PETA KOLUMNA
- 7 IZSEK ČASA – ZGODOVINSKA RUBRIKA
- 7 STANOVANJE BREZ VODE
- 8 JE LJUBEZEN. IN POTEM JE ŽIVLJENJE, NJEN SOVRAŽNIK
- 9 TATU ZGODBA
- 10 S KITAJSKIH ULIC
- 11 CESTNA FILOZOFIJA
- 12 NEKAJ CESTNIH
- 12 ANEKDOTE IZ PRODAJE
- 14 GLADOVNA STAVKA KATALONSKIH POLITIČNIH ZAPORNIKOV
- 15 MARIBORSKA STRAN
- 16 pOdpiram – TONE ŠKRJANEC
- 17 BiroKRATEK – MAURICIJEVA BORBA
- 18 LIKOVNO-POETIČNA STRAN
- 19 PO ŠTIRIDESETIH LETIH PANKA
- 20 GOSTUJOČI KOLUMNIST
- 21 KRALJICA IN KRALJICA
- 22 KRALJEVI RECENZOR
- 24 IZZA REŠETK
- 25 PISMA BRALCEV_K
- 26 RAZVEDRILO
- 26 SMS KOMENTARNICA
- 27 MILOŠEV FOTO KOTIČEK
- 28 BREZPLAČNA PRIREDITEV
- 28 LUDSKA KUHA
- 29 OGLASNA DESKA
- 30 KRIŽANKA

To sem jaz:

DEJAN (SONY)

Foto: JN

Rojen sem 6. julija 1972 v Ljubljani kot Dejan K. Eno leto sem živel v Šiški, potem v Celju štiri leta, nato smo se preselili nazaj v Ljubljano. Vmes sem živel tudi v Zagorju ob Savi, kjer je delala mati, ki je poučevala balet, oče je bil elektroinženir. Leta 1995 sem dobil svojega prvega otroka, ki je danes že odrasla oseba. Končala je srednjo oblikovno šolo, šolanje pa nadaljuje na pedagoški fakulteti. Moji hobiji so bili vedno tisti, ki jih je bilo najtežje razumeti: matematika, fizika, atomika, mikrovezja, mikroelektronika, nanotehnologija, periodni sistem itd. Preden sem zašel na Kralje ulice, sem delal v gradbeništvu, nato *knauf* sisteme in bandažiranje, saj je bilo to delo bolj plačano, pet let sem delal tudi v krovstvu, nato v kuhinji (picerija in kitajska restavracija), na žagi in nazadnje še v Revozu.

Sedaj se pripravljam na naslednji korak v življenju, ki je bilo do sedaj zabava in trpljenje. Rad bi zaživel neko novo zgodbo, zato se izogibam drog, imel pa sem težave z alkoholom, katerega vnos sem znižal na minimum. Trenutno v Ljubljani iščem sobo, ki je lahko tudi oddaljena od središča mesta, kjer prodajam Kralje. Rad imam mir in svoj računalnik, na katerem delam različne projekte. Strokovno ekipo Kraljev ulice bi rad posebej pohvalil, saj si to zasluži. Lep pozdrav.

03
KRALJI
ULICE

STARA NOVA
ROBA
A

STORITVE:
SELITVE
ČIŠČENJE

www.robaraba.si

POSREDOVALNICA RABLJENIH PREDMETOV

Obratujemo kot *zadruga, socialno podjetje* in usmerjamo stvari na prave konce.

Sredstva namenjamo *zaposlovanju ljudi*, ki doživljajo *brezdomstvo in družbeno odrinjenost*.

Naša roba je zaradi *nizkih cen* dostopna, s *spodbujanjem ponovne uporabe* pa skrbimo za okolje.

Obiščite nas, podarite in odnesite!

TRGOVINA

Poljanska 14
1000 Ljubljana
T: 059 010 075

Obratovalni čas:
pon.: 12.00 – 19.00
tor.–pet.: 9.00 – 19.00
sob.: 9.00 – 14.00

BUTIK, Skladiščna prodaja:

Studenec 41
1260 Ljubljana – Polje

Obratovalni čas:
pon.: 13.00 – 17.00
tor.–pet.: 11.00 – 17.00

Spletna prodaja:
www.robaraba.si

Slišanje glasov:

KOLEDAR SLIŠANJE GLASOV 2019

Na začetku decembra 2018 je izšel koledar, ki sta ga skupaj pripravila organizacija EXIT Sozial iz Linza ter projekt Slišanje glasov društva Kralji ulice s sodelovanjem organizacije Intervoice. Koledar sestavlja 12 slik/risb, od katerih jih je šest avstrijskih avtorjev in avtoric in šest slovenskih. Med slednjimi so K. K. Volk, Marjan Černigoj, Kaja Golavšek in (že pokojni) Nik Knez. Pokončne slike so opremljene z dodano pesmijo ali poetičnim besedilom v prozi, vodoravne slike pa so na strani posamičnega meseca reproducirane same (seveda poleg naštetih dni v tem mesecu). Koledar je v celoti v nemškem jeziku in je namenjen dobroteljni prodaji v Avstriji. Ogledate si ga lahko v dnevnem centru Kraljev ulice.

04
KRALJI
ULICE

Bojan Dekleva

MOJI GLASOVI, 1. DEL

Bila sem v porodnišnici in zdravilo, ki sem ga prejela, je bilo čudnega okusa. Drugi in tretji dan ga nisem vzela, a sem bila v hudih bolečinah, saj je to zdravilo treba jemati vsak dan. Po treh dneh, ko zdravila nisem jemala, so se začeli nekakšni glasovi. Glas se mi je predstavil kot policist in mi dejal, da moram imeti oči stalno odprte, da ne smem zamažati. Ta glas sem dojela kot resničnega. Glas je rekel: »Ti si drugega sina zanemarjala, priznaj!« In potem je prišel še Jenkov glas: »Priznaj! Priznaj!« Odgovorila sem mu, naj mi da poligraf, da bi preizkusila, če govorim resnico, vendar na to nisem dobila nobenega odgovora. Potem se je pojavil glas pacientke, ki se mi je predstavila, a se ne spomnim imena, ker je od tega že eno leto. In tudi njen glas mi je rekel, da so ji povedale medicinske sestre, da sem drugega sina zanemarjala. Pacientkinemu glasu sem dejala, da to nikakor ni res in da se me je zdravstveni tehnik zelo grdo lotil v porodnišnici (ne želim povedati, v kateri). Glas je dejal: »Vsi vemo vse.« In nato sem na vratih zaslišala, kako je nekdo prav močno udaril po njih, da bi zbudilo še otroka, če bi bil z menoj v sobi. Res sem šla takoj preverit, kako je s sinom Juretom, ki je spal v drugi sobi. To trkanje je bilo resnično, ker sem ločila med glasovi in realnostjo.

S centra za socialno delo so v porodnišnico sporočili, da zoper mene teče postopek po 192. in 194. členu Kazenskega zakonika. Potem se je drastično spremenil odnos medicinskih sester do

mene. O mojem postopku je izvedela tudi čistilka. Onemogočili so mi pristen stik s sinom. Niti dotakniti se ga nisem smela. Spet se je oglašil glas policista: »Priznaj!« Jaz sem mu rekla: »Dajte mi poligraf, ker nisem nič kriva, nimam česa priznati.« Šele deseti dan, ko je prišla zdravnica, sem lahko sina Jureta nahranila s stekleničko, zaradi odločitve zdravnice, da ne smem dojeti. Policistov glas mi je rekel, da zdravnica že kliče na psihiatrijo. Meni so se obrnile oči. Nato sem sina previla in končno sem ga lahko pestovala in mu pela. Tako neizmerno srečna sva bila, začutila sva se in Jure je bil prav srečen, začutila sem materinski čut. Takrat sem bila nekadilka, zaradi teh glasov pa sem kasneje spet začela kaditi.

Glasovi so se začeli stopnjevati vsako uro. Ko sem sina držala v rokah in mu pela, nisem slišala glasov, ko pa sem ga hranila, sem zaslišala kak glas, ki se je hotel pogovarjati z menoj. Jure in jaz nisva bila skupaj že deset mesecev in pol in tega ne privoščim nobeni mami in otroku, zato pripovedujem to zgodbo. Glasovi so postajali vedno pogostejši in vedno več je bilo različnih ljudi (nekateri so se predstavili, nekateri pa ne). In zato se bo pripovedovanje te resnične zgodbe mene – Samante – in sina Jureta nadaljevalo.

Samanta

VSAKA RIT SEDE ENKRAT NA SKRET

To je bil najbolj šokanten pogovor, ki ga je v četrtem razredu povedala moja takratna sošolka, top odličnjakinja Tatjana ... da so vsi osupnili ... in je pojasnila, da vsaka skrivnost pride enkrat na dan.

Skrivnost ... Zakaj sem jaz brez diagnoze in po kriterijih generala slovenske psihiatrije označena kot »normalna« punca? Ker SEKAM drogeraško duhovnost (tisto preko treh stigem). Uživate vsak dan, kot bi bil zadnji dan vašega življenja (tako učijo duhovne knjige). Ja, ravno na tej točki pri nas drogeraših vse duhovne knjige odpovedo, saj nas učijo, naj uživamo vsak dan, kot da je zadnji dan našega življenja – šmrkajte vsak dan. Tu jaz sekam in sežem v drogeraško duhovnost preko treh sigem (po Gaussovi krivulji).

Zadnji dan bi tako uživala, da bi najprej poskrbela za mojo preljubo družinico in hišne ljubljence, da so vsi porihnjeni in veseli. Ja, to mi je prioritarna misel in težnja in tendenca, najprej oni, pred njimi niti pomisliti ne morem na šmrk. Evo, toliko od mene. Moja ljuba družinica in moji hišni ljubljenci mi pomenijo več kot šmrk. Zato me je pa dr. T. – general slovenske psihiatrije – pustil brez diagnoze. Sem normalna punca. Družina je na prvem mestu.

Šeherezada Orleanska Phoenix

ARHITEKTURA PROTI NAJŠIBKEJŠIM

Postaja revščina v naši družbi vzporedna, ločena realnost? Mestni načrtovalci po svetu si namreč vse bolj prizadevajo, da bi ta ostala zunaj našega vidnega polja, zato se vprašajmo, ali je pogled na nekoga, ki spi v parku ali pod nadvozom dejansko, tako moteč. Kako moteče pa je brezdomstvo po vašem mnenju, draga javnost? Je dovolj moteče, da bi se strinjali z implementacijo sovražne arhitekture, se delali, da ne vidite, česar ne želite videti, in se po tihem strinjali z urbanim apartheidom?

Govorim namreč o pojavu diskriminatorne arhitekture po svetu. Klopi s pregradami ali avtomatskimi kovinskimi konicami, površine z barierami različnih vrst, stojala za kolesa pod mostovi in nadvozi, celo škropilniki za vodo nakazujejo, kako kot družba obravnavamo najšibkejše ljudi. Vse omenjeno je postavljeno, da bi brezdomnim onemogočilo uporabo javnih površin. Naj navedem nekaj primerov.

V Bournemouthu – po ocenah je v Britaniji 250.000 brezdomnih – so na klopi namestili kovinske pregrade, tako da na njih ni mogoče spati. Mestni svet je leta 2015 prejel tudi več kot 4000 podpisov peticije zaradi nočnega predvajanja glasbe (dude), ki naj bi odvrnila brezdomne od iskanja prostora za prenočitev. V Bristolu je nek salon pred stavbo namestil škropilnike za vodo, nočni »dež« tako preprečuje prenočevanje zunaj nje. V ameriškem Seattlu so pod viaduktom, kjer so kampirali brezdomni, namestili stojala za kolesa, kar je med prebivalci sprožilo val kritik, pod mostom v kitajskem Guangdongu pa denimo betonske konice, prav tako v avstralskem Melbournu. V Manchesteru so tisoči podpisali peticijo za odstranitev »antiklošarskih« kovinskih konic pred lokalnim trgovskim centrom. »Plačaj in se usedi« je še ena pogruntavščina, s katero revne potisnemo iz javnega prostora – torej z vidika javnosti. Zamislite si plačljivo klop v parku. Dokler v rezo ne vstavite petdeset centov, se ne boste usedli. Vaša zadnja plat namreč ne bi dobro prenašala kovinski konic, ki se ne uklonijo, če ne zažvenketajo kovanci. Vendar vam petdeset centov ne kupi veliko. Po krajšem časovnem intervalu se zasliši alarm ... če ne želiš konic v riti, vstani ali plačaj. Če menite, da boste v bližnji prihodnosti še lahko brezskrbno posedali

v parku med službenim odmorom, se morda motite. To ulično pohištvo je »dizajniral« nemški oblikovalec Fabian Brunsing, če je ta podatek sploh relevanten.

Pomembnejše se mi zdi vprašanje, zakaj se problematika brezdomstva »rešuje« na takšne načine. Je mar možno, da bi se ljudje lahko pretvarjali v stilu »ne vidim – ne obstaja«? Ni življenje na prostem že samo po sebi dovolj pogubno, da je vsaka takšna sovražnost popolnoma odveč? Mar se ne bi bolj zagrizeno borili proti odpravljanju vzrokov brezdomstva, kot da se borimo proti brezdomnim posameznikom cam? Sovražna arhitektura ohranja revščino nevidno in sanitarizira nakupovalne centre, predvsem pa govori o našem kolektivnem odnosu do revščine na splošno, še posebej do brezdomstva. Žarek upanja je posijal v kanadskem Vancouvru, kjer so po mestu namestili klopi, ki se po potrebi spremenijo v zasilno zavetje s streho. Čez dan so to klopi na avtobusnih postajališčih, v parkih ... in tudi videti so tako, vendar so zločljive narave. Na njih so napisali: »To je klop (dan); to je spalnica (noč); tukaj najdete zavetje.« Po potrebi jo pač preprosto spremenite v posteljo s streho. Ni sramota biti reven. Zagotovo pa ne v današnji ultrakapitalistični družbi, ki z minimalnimi dohodki brez sramu ustvarja perpetualno revščino in vse večji prepad med socialnimi razredi. Po Oxfamovem poročilu je v letu 2017 svetovna ekonomija ustvarila rekordno število milijarderjev, kar je še bolj poglobilo neenakost. Številka se je ustavila pri 2043 milijarderjih. Večina je moških, njihovo skupno bogastvo pa se je povečalo za 762 milijard dolarjev, kar naj bi bilo dovolj denarja, da bi se sedemkrat končala ekstremna revščina. Po ločenih podatkih, ki jih je zbral *Bloomberg*, se je neto vrednost najmočnejših 500 milijarderjev v letu 2017 povečala za 24 odstotkov oziroma 5,38 bilijona dolarjev, najbogatejša oseba na svetu pa je bil Jeff Bezos (Amazon).

»Porast milijarderjev ni znak cvetoče ekonomije, temveč je simptom propadajočega ekonomskega sistema« (Winnie Byanyima, Oxfam International). Sovražna arhitektura je le še ena izmed razmejitev med obstoječimi socialnimi razredi. *Power to the people.*

Jean Nikolič

Southwark Bridge Road, London, VB

Washington, D. C., ZDA

Los Angeles, ZDA

Washington, D. C., ZDA

Guangdong, Kitajska

PRODAJAM KRALJE

Stojim na mrazu,
stojim pred trgovino,
želim si gotovino,
prodajam Kralje,
da dobim kaj zanje.

Pride gospa,
da mi evra dva,
nekateri me gledajo grdo,
drugi me s toplim pogledom ogrejejo.

Zadovoljno zaključim s prodajo,
saj nabralo se ni malo,
vseeno mi je težko,
saj sem videti kot nekdo,
ki spada prav na dno.

Anea

KAM GREM

HITIM, TEČEM,
SE POTIM,
GREM,
GREM,
DALEČ STRAN,
STRAN OD LJUDI,
STRAN OD PRASCEV,
ČRNI BURŽUJI,
ZA NJIH
DELAM V TOVARNI,
SIV SEM,
SIVA JE TOVARNA.

ČRTOMIR CLONSKY

UMETNOST

NAJRAJE
JE
SAMA.

POTEM
SE VIDIJO
BARVE
V DOLGOČASNIH
PROSTORIH.

IN V BESEDAH ZGODBE.

V
PRAZNINI,
NASTAJAJO
KIPI.

GLASBA,
V
TIŠINI.

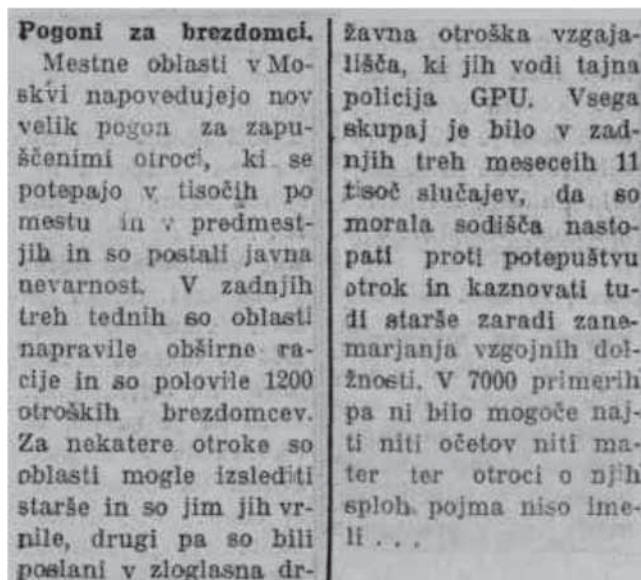
NEDELJKA

IZSEK ČASA

Zgodovina, pravijo, nas bi morala kaj naučiti. Drugi razmišljajo, da je čas ciklični in se stvari tako ali tako ponavljajo. Pri odnosu do revščine, brezdomstva bi lahko trdili, da se res. Pojavljajo se podobne dileme, kot so se pojavljale pred »100 leti«.

V novo-stari rubriki bomo objavljali časopisne »pričevalce« tega, kakšen je bil nekdaj odnos do najbolj družbeno odrinjenih ljudi.

To pot je izsek iz časnika Slovenski gospodar, 10. 7. 1935, letnik 69, številka 28.

Vir: Digitalna knjižnica Slovenije – dLib.si.

Besedilo poiskal JN

**PRI MENI DOMA JE VSE TAKO, KOT HOČEM.
ŽENA REČE, JAZ NAREDIM!**

GREGOR B. HANN

STANOVANJE BREZ VODE

Jutranja kavica in akcija, oddaja sob, stanovanj. Mislim, da sem zamenjal družabna omrežja za nepremičninske oglase, to počnem že nekaj mesecev, a je to sploh normalno? Ali se sploh splača truditi iskati, se mi porajajo vprašanja v glavi. Se, saj si moram iskati novo nastanitev, ostali smo namreč brez vode. Ja, brez vode, pa ne zaradi naravne katastrofe, ampak zaradi nevestnega najemodajalca, ki živi z mislimi, da je vse zastoj. Ker ni plačal računa že več kakor leto, če ne dve, so prišli in zaprli ventil, pa ravno ko sem kupil rabljen pralni stroj. To je noro. In tako živimo že skoraj dva meseca, bolje, da ne vprašate, kako, ker ne bom povedal. In zdaj ne preostane nič drugega, kot da se z drago preseliva. A kam? To je vprašanje za milijon dolarjev. Saj, ko nimam denarja, se ne morem seliti, ker ne morem plačati avansa, ki ga ljudje nabijejo v višave, ni važno, samo da oni pokasirajo, ko pa imam denar – mislim, da je jurja že nek denar –, pa je prav tako nemogoče najti neko garsonjerico ali pa jo najdeš in se spet zatakne. Ali je premalo za selitev, ki jo je seveda treba plačati, tudi agentu gre en del, in tako imam spet premalo denarja skoraj v vsakem drugem primeru. Najemodajalec išče idealnega, popolnega najemnika. Ja, ne vem, kaj je sploh to – normalno. Na koncu pa tako dobijo najhujšega najemnika, kar je možno. Jaz tega enostavno ne morem razumeti in potem se vprašam, kako je lahko iz dneva v dan več brezdomcev. Ko si postavljen pred dejstvo, da si najdeš drugo bivališče ali živiš v nemogočih razmerah naprej ali pa spakiraj in greš nazaj na cesto. Zadnja opcija odpade, komaj pred letom sem se pobral nazaj na noge. In vendar je v igri še en problem. CSD-ju je treba opravičiti denarno pomoč za selitev z izstavljenimi računi ali pač vrniti sredstva. Še pred štirimi meseci sem govoril: »Ja, saj se ne bo problem preseliti, ko dobim pomoč, brez problema, malo poguglam pa bo.« Pa ni tako. Zdaj vem, da se ne moreš preseliti kar tako, da so tudi finančno kolikor toliko znosna najemnina plus stroški veliko. V glavnem mi bo šla cela mesečna denarna pomoč samo za najem, kjer koli že najdem garsonjero, ker sobe se nama pa ne splača iskati. Zdaj pa lepo spet nazaj, kavica in iskanje nemogočega. Nekateri ljudje se sploh ne zavedajo, kakšno srečo imajo, da nimajo s tem problemov, nekateri sploh ne cenijo, kje živijo. Tanka je črta med tem, da ostaneš kljub vsem plačilom brez vode, elektrike ali pa tudi brez sobe. Ja, žal je to tako, da nimaš vpliva na dejanja drugih in zato lahko najebeš, po domače. Upam, da si najdeva nekaj čim prej, ker tako ne gre več, jaz sem moški in se moram trenutno umivati na stranišču itd. Za žensko pa tako ne gre, brez vode danes ne moreš živeti. Kot pravijo, brez hrane lahko preživiš, a brez vode nikakor. Misija se nadaljuje s tem, da naprošam dobre ljudi, ki to berejo, če slučajno vedo za kakšno garsonjero ali prostor za dva, kjer teče voda iz pipe, da se naj obrnejo na društvo Kralji ulice in nama pomagajo pri rešitvi stanovanjskega problema. Sva redna plačnika, se ne drogirava, ne pijeja, že skoraj dolgočasna, a vendarle v nevarnosti, da bi spet pristala na cesti. Hvala dobrim ljudem, misija nemogoče se nadaljuje.

Jenko

Tereza Vuk:

JE LJUBEZEN. IN POTEM JE ŽIVLJENJE, NJEN SOVRAŽNIK

08
KRALJI
ULICE

Ni čudno, da je februar najkrajši mesec v letu. Februarja se grejo eni un ukraden ameriški *bullshit*, imenovan valentinovo. In ljubezen zna hitr minit, tko da je februar kr ta prav mesec za taka sranja kičasta. In ne, od mene ne boste slišali, kako je ljubezen oh in sploh. Največja fora pri ljubezni (govorim o partnerski ljubezni, dejmo rečt, da mam starše radi mal dlje kokr en februar) je to, da si jo vsi želijo, pa v bistvu sploh ne vejo, zakaj. Če se najde trop frendic in čenčajo ob kavicah o njihovih tipih in je zraven ena, ki je edina samska, jo že gledajo ostale čudno in se ji posmehujejo v tistem hijenskem smehu. Ker dejansko je enim največji uspeh najdet nekoga v življenju. Pa kaj je tok narobe bit sam?

Zdej bi se logično lahko najdel kakšen pametnjakovič pa rekel: »Seveda, da take piše, ziher je samska, noben je ne jebe.« Seveda *not*. Dejansko tko razmišljam. Men sami čist nč ne manjka, zato pa živim pri seb, ne pri njemu. Zdej se kao delam, da pišem novo knjigo (če ne crknem prej, ker moj *lifestyle* je bolj Keith Richards varianta), in sem v vseh likih z glavo čist noter. In skadim kakšnega preveč in pol njemu nabijam: »A nej nardim Vladimirja še bolj psihopata? Nej ga ubijem?«

On: »Pa, a ne vidiš, da si že tko s tem likom v nekrofilijo zabluzila. Pa tud pun kurac mam že poslušanja o temu Vladimirju psihiču.« Ena približno normalna bi odgovorila, da ma prov, da se bo umirila mal. Ena jaz je blo pa tko: »A si ti nor mal?«

Dobr si zapomni eno stvar. Jaz sem zdej vsi ti liki in ti liki živijo z mano. In to je dvajset likov! In če ti kej ni prov, lahk nehava zdej!« Sej se mi je revež kr mal zasmilil, k me je gledal, kokr da sem res en Vladimir ratala, ampak jebi ga zdej, pisanje je men največ. Jebeš objeme, jebeš fuk, če maš *feeling*, da te en ovira pri nečemu, kar je teb res pomembno. Ko sem izdala prvo knjigo, je bivšemu za vse to dol viselo. Za mojo knjigo, čem rečt. Ampak motit ga je začela pozornost okol mene, bralci, k se ti izpovedujejo po sporočilih, vse mu je šlo na kurac, da bi bil pa moj *supporter* ful, to pa ne. In kaj nej nardi pol človek? Rečeš, da je *finish*, sva prišla čez ciljno črto, zdej pa vsak po svoje. Nikoli in nikdar mi ne bo en tip bolj pomemben od mojega pisanja. Ljubezen je čist precenjena, glih tko k fuk. Občudujem une, k znajo bit celo življenje samo z eno osebo v zvezi, ampak jaz nisem ena teh. In še nikoli se nisem vrgla v neko zvezo, ker bova večno srečna do konca tega mizernega življenja. Pač zdej smo kle, kmal pa ne bomo več. Ljudje pridejo in grejo. Mi jih prežvečimo in pljunemo ven in si rečemo *next*. Ker dejansko, kok nas pa je, 7 milijard? Veš, kok je to enih ljudi, in kako si lahk pol zadovoljen že kr s prvim?

Če si tak butelj kokr jaz, da maš svoje življenje dokumentirano v tiskani verziji, ker je ja treba dat celemu svetu vedet, da si res en kreten, je pol kr *fucked up* videt, kako sem razmišljala še ne tok let nazaj. Takrat sem pisala, da ne verjamem v monogamijo. Logično, že nisem bla zaljubljena tok, kokr bi mogla bit. Če zveza ne štima, začneš takoj une fore v glavi maštat: »Ne moreš jest vsak dan paštete, zapaše kdaj tud dunajc.« Dans ne razmišljam več tko. Lahk daš okol mene vse Brade Pitte pa Keanuje Reevese, pa bi še vedno njemu težila: »Kaj nej že nardim s tem Vladimirjem?« Mogoče se ljudje z leti tud spremenimo in ljubezen je ena taka komot, varna zadeva. Sej vsakmu od nas paše, da te eden objema, da se z nekom zbudiš, da te eden občuduje, ni pa to življenjski cilj, vsaj men ne. To so vse sam komoditete za ob strani. Sploh smo pa

Foto: Darja Klančar

pri mojih letih (42, in nikol ne bom razumela folka, k skriva svoja leta), če smo brez otrok in neporočeni, itak zmedeni neki vsi. Nismo več 20-letniki, spet za v dom ostarelih pa tud še nismo. Vsak točno ve, kaj si želi, ker nisi več en mozoljast najstnik potreben, pol se pa pejt. Ampak eni dejansko ne znajo bit sami. Bolestno se mečejo iz ene propadle zveze v drugo. Vedno bolj ranjeni in še vedno verjamejo v svoje prince in princeze. Ej, kaj pa, če od sedmih milijard ni enga na temu svetu zate? Jebi ga sad, bo pač v naslednjem življenju boljš. Al se pa prilagodi pa bodi kr z enim. Če misliš, da je to tvoja sreča, pol tud prov. In zakaj se reče »moja boljša polovica?« Kr neki. Že ta »moj«, pa »boljši«, pa še »polovica« je kr *creepy* zadeva. Čigav in od koga? In ker je boljši? In *fuck me*, da polovica mene ne more nobeden bit. Še manj bi hotla bit od družga polovica. Nej se sam najde. In ker smo že pri ljubezni, sem šele zdej došla neki izpred let. En bivši je uletel do mene na valentinovo z enim top parfomom, in ker sem ga neki razpizdila, je fuknil parfom v stekleno ograjo čez balkon. Odvihral ven ves jezen, jaz pa do frenda stokat. Frend je glih pisal blog. Takrat se mi je ena žarnica vžgala v glavi: »Jaz bi pa to tud mela.« Jebala bom vsem vse po spisku. Mi frend odpre blog (boljš darilo k parfom), pridem jezna domov in napišem svoje prve vrstice, za katere se mi še sanjalo ni, da bojo en dan knjiga. Ni treba razlagat, da ko sem drug dan videla število klikov na blogu, da sva kmal nehala. Pisanje pred vse – *and the rest is history*.

TATU ZGODBA

Ko pogledam tatu, se spomnim na to, da je življenje dostikrat težko, vendar ga moraš živeti veselo in z nasmehom na obrazu. Skratka, pogled na tatu mi vliva energijo, da lahko v življenju s pozitivnim pristopom dosežem več kakor z negativnim stanjem zavesti.

Ž. M. ☺

Foto: JN

OČETOV ODHOD

Ker mi je pred kratkim umrl oče, sem se odločila napisati nekaj vrstic o tem, kaj prinese nenadna smrt. Z očetom nisva bila ravno v najboljših odnosih. Pravzaprav se zadnjih deset let nisva ne videla ne slišala. O razlogih niti ne bom izgubljala besed, ker te stvari vsak vidi na svoj način in vsak ima načeloma prav.

Zaradi neumnosti in predvsem trme on ni poklical mene, jaz ne njega, in tako vse do danes, ko je žal prepozno. Ne vem, zakaj si ljudje tako otežujemo življenje. Toliko vprašanj, pa žal nikoli ne bom dobila odgovora nanje.

Moj oče je bil človek z velikim srcem in malo poguma. Ko sta se z mamo razšla, je bil precej časa sam, potem pa si je življenje ustvaril z novo partnerko in v tej novi partnerski zvezi je bil prostor samo za njena otroka, zame žal ne, pa čeprav sem jaz njegova edina prava hči.

Glede na to, da sem edina hči, ki me je priznal, sem seveda upravičena do dediščine. No, in tu se seveda vse zaplete.

Ste vedeli, da v Sloveniji ni programa na upravni enoti, ki bi zakonite dediče po smrti staršev avtomatično prikazal?

Če ne bi sama poklicala za mrliški list, oni sploh ne bi vedeli zame. Njegova partnerka bi me pri pisanju smrtovnice seveda pozabila omeniti in jaz o tem, da moramo biti dediči omenjeni v smrtovnici, ne bi vedela nič. Zanimivo, a ne?

Pa vendar mi je uspelo vse, kar bi v naši državi moralo biti avtomatično. Dobila sem mrliški list in vključena sem v smrtovnico kot dedinja. Po vsem tem sem se od očeta dostojno poslovila in na svoj način lahko začela žalovati. Zdaj pa se vse skupaj šele začne. In jaz bom potrebovala bistveno več poguma, kot ga je moj oče imel kadar koli v življenju. Imejte se radi.

Big Girl

KJE JE TO VIŠJE BITJE?

Nekega dne prodajam Kralje ulice pred Hoferjem na Njegoševi pri urgenci, ko nagovorim nekega gospoda, starega malo čez 30 let, ki je nosil tipično muslimansko brado, in mu ponudim časopis, vendar je samo pozdravil in odšel mimo. Po nekaj metrih se ustavi in pride nazaj. Dejal mi je, da mi denarja ne da, da pa mi kupi kaj za jesti. Vprašal me je, kaj bi jedel, odgovoril sem mu, da naj sam izbere kakšno malenkost, nakar mi je dejal, da naj sam izberem *špežo*, in me povabil s seboj v trgovino.

Dejal mi je, naj vzamem košarico, in mi začel noter zlagati izdelke. Preden je položil izdelek v košaro, je vedno vprašal, če to jem. Rekel sem mu, da mi je že preveč nabavil ter da nimam hladilnika. Vprašal me je, če imam možnost kuhanja, nakar sem mu odgovoril, da ne, saj mi je hotel kupiti tudi konzerve s pasuljem in podobno. Dejal sem mu, da je zadosti. Ko sva prišla na blagajno, me je vprašal, če kadim. Odvrnil sem, da ja, zato mi je kupil še dvojne cigarete. Račun je bil čez 20 evrov. Ko sva prišla ven, ga je pred trgovino že čakala žena, s katero sem se

tudi spoznal. Ona Slovenka, on muslimanski Albanec. Preden smo se poslovili, sem se jima zahvalil. Nakar drugi dan zopet prideta pred trgovino, kjer sem prodajal Kralje. Pozdravili smo se in on je odšel v trgovino in me vprašal, če kaj potrebujem. Rekel sem, da nič. Da imam hrano še od včeraj. Žena je ostala zunaj in padla sva v debato. Vprašal sem jo, če sta blizu doma, in mi je razložila, da sta iz Škofja Loke in da prihajata vsak dan v bolnico, saj je ona tretjič rodila, in sicer dvojčici, vendar se je pri eni nekaj zakompliciralo in je sedaj v topli posteljici – nekaj podobnega inkubatorju. Stisnila mi je tri evre, medtem pa je že prišel mož iz trgovine in mi dal še škatlo cigaret. Vprašal sem, kaj dela, in mi je dejal, da v gradbeništvu.

Zaželel sem jima vso srečo, predvsem pa, da bi punčka čim prej okrevala. Sam se pa sprašujem, kje je ta Bog, Alah ali kdor koli že. Zakaj se takšne stvari dogajajo tako dobrim ljudem?

Svizec

S kitajskih ulic:

LJUBEZEN JE ZDRAVILO, KI GA NI MOČ KUPITI

010
KRALJI
ULICE

Neko navadno in neobetavno jutro sem stopila iz svojega stanovanjskega bloka in se, tako kot vsak dan, znašla v eni izmed najbolj hrupnih četrti v Šanghaju. Hrup je bil sestavljen iz brenčanja motorjev, hupanja prevoznih sredstev, pogovorov mimoidočih, ropotanja metroja, lajanja sosedovega psa, piskanja ključavnic na kolesih za izposajo. Čez vso zmes teh glasov pa se je tokrat prelivala še nenavadna in glasna melodija.

Slišalo se je, kot da nekdo na cesti poje karaoke. Pravzaprav se mi to ni zdelo nič nenavadno, le ura se mi je zdela nekam zgodnja. Moja pot do cilja se je vila prav v smeri, od koder je prihajalo glasno petje. Na pločniku, tik pred semaforjem, je bilo v krogu zbranih precej ljudi. Pevčev glas je prihajal prav iz sredine te male množice. Njegov napev je odmeval preko zvočnika in pel je staro tradicionalno pesem. Glas je imel izjemno lep in miren, slišati je bil, kot da se s petjem ukvarja večino svojega življenja. Naredila sem še nekaj korakov, da sem prišla do mesta, kjer so bili ljudje nekoliko manj nagneteni.

Prizor me je zbodel v srce. Izjemno star možak je stal zraven bolniške postelje, na kateri je ležala njegova žena. Zraven nje so bile zdravniške aparature in na njih so utripale lučke. Naprave so bile s cevkami povezane z bolno ženicco. Eno od nog je imela dvignjeno na višji položaj in povsem povito v debele povoje, čez pa je imela nameščeno rjavo volneno nogavico.

Mož je v eni roki držal mikrofona, z drugo pa je močno stiskal ženino roko. Pel je iz globine svojega srca.

Foto: Žigažaga

Želela sem ju izprašati vse. Želela sem vedeti, kako sta se spoznala, kako je rastle njuna ljubezen, kako je gospod strenal svoj glas, da je poslušalce odnesel nekam daleč v svoje misli. Želela sem vedeti, kakšno bolezen prebolevala stara ženica, in želela sem zagotovilo, da bo jutri njeno zdravje boljše. A vse, kar sem naredila, je bilo to, da sem obstala. Brez besed sem ju gledala in moje telo so preplavila tako silovita čustva, da mi je skoraj razgnalo prsi. Bila sem očarana nad lepoto pesmi. Zaprepadena in žalostna, ker mora ženica bitko s svojo boleznijo biti na cesti. Vesela zaradi dejstva, da je dolgoletna ljubezen lahko še vedno tako močna. Jezna nase, ker nisem imela pri sebi nič gotovine, ki bi jima jo lahko

stisnila v roke. Zadovoljna ob pogledu na mimoidoče, ki so se ustavljali in jima namenili tople besede.

Ne vem, koliko časa sem stala tako in koliko pesmi je mož medtem zapel. Iz moje zamaknenosti me je zbudil glasen aplavz, ki so ga zbrani poslušalci namenili paru. Ko je ploskanje potihnilo in se je mož začel zahvaljevati, se mi je zdelo, da sploh nisem več v Šanghaju, da sploh nismo več na zemlji. Izbrisali so se vsi zvoki hrupnega in prenatlačenega mesta.

Njuni pesem in ljubezen sta nas odpeljali v kraj in čas, kjer bolezen zbledi in ves hrup usahne ob najlepši melodiji zaljubljenega srca.

Katarina Birtič Choi

»NISEM ŠE POKOJEN, SEM PA KLOŠAR V POKOJU.«

GREGOR B. HANN

我还没离开人世，我只是离休的乞丐。

Prevedla Dunja Zorman 達達華。

VODIČ DO SREČE SO FRENDI

Poletje na deželi je lepše kot v mestu. Majhna vasica, kjer stanujeta dva moja prijatelja, Mojca in Darko, je vedno s soncem obsijana, včasih pa dežuje. Ljudje so prijazni in vsi delajo. Vsi so zelo zaposleni. Rad grem tja, ker so me veselili, kosimo in kadimo travo in pijemo kavo. Tudi grmičke obrežemo in potem, se pravi po potrebi, prinesemo stolčke in mizo ter delamo načrte. Oba me zelo lepo prepričujeta, da sem normalen, čeprav imam jaz drugačno mnenje. V življenju je kar nekaj ljudi trpelo zaradi mene. Popraviti tega ne morem, lahko pa s svojimi spomini in načrti kaj naredim. Mogoče bom imel srečo in bom še kdaj koristen. Ker so časi taki, da ne moreš zaupati nikomur, so ljudje vedno bolj nezaupljivi. Ljudje, s katerimi se družim, so potrpežljivi in sodelujemo. Mislim, da se imamo na svoj način radi. Vsakemu človeku na tem svetu bi želel, da ima vsaj dva prijatelja. Konec. Prijatelje izbereš sam in jih pogrešaš, če jih ni. Upam, da se bomo še velikokrat srečali na deželi in v Trnovem pa še kje drugje.

Kavica

foto: osebni arhiv

Imam svoje mnenje,
pa se z njim ne strinjam:

KLON, KLONA, KLONU

Ali kako združiti, spariti dva klona. Klon se klonu prikloni, klon mu vrne priklon, poklon.
Dva klona se nato uklonita, kasneje se poklonata. Klon naredi poklon klonu, on mu vrne priklon, skratka klonirata. Če kloniraš dva klona, ki se drug drugemu priklonirata, dobiš odklon, kasneje pa se še uklonita. Skratka dva klona plus knulling* je odklon, moraš pa še izračunati, kako in koliko je odklona in koliko uklonov in priklonov je pri tem na kvadrat, se pravi pri kloniranju dveh klonov.
Združiti dva klona je odklon!

* Spolni odnos po švedsko

PA NE OKOL GOVORT!

Črtomir Clonsky

KAKO LEP DAN

Odkar nisem več v najemniškem stanovanju, se že tretji dan zbuja ob 7.00 v kontejnerju na Poljanski. Potem grem na zajtrk v Vincencijevo zvezo dobrote, kjer zmolimo in se malce poveselimo. Nato se odpravim na Kralje ulice, kjer imam čistilno akcijo pobiranja igel po okolici.
Na društvu me že čaka Klavdija, pripravljena z vso opremo in kantico za inzulinke. Narediva obhod okoli Pražakove in neverjetno ... Na vsem območju, ki sva ga pregledala, najdeva le en pokrovček od igle. Pobereva, kar je še smeti, vmes posije sonce in tudi sedaj, ko to pišem, še vedno greje. Nato se odpravim prodajat Kralje pred lokalni Mercator in glej ga zlomka, prva stranka mi da za izvod 20 evrov. Dobro se z dobrim vrača, pomislim in poiščem prijatelja Aleksandra, ki mi je že dostikrat pomagal s kakšnim evrom. Z veseljem mu dam dva evra. Kako lep dan, če pustiš soncu, da posije vate. Posebej lepo se zahvaljujem Ines J. – socialni delavki Kraljev ulice –, ki je šla z menoj na zavod za zaposlovanje, kjer smo se dogovarjali o zaposlitvenem planu na istoimenskem društvu. Hvala, sonček.

LP Dejan (Sony)

CVETKE S KNOBLEHARJEVE MAURICIO LAZAR

Mauro, zdaj imaš mir. Si tam, saj se spomniš don Pierinovich besed: *nelle praterie celesti* (na nebeških pašnikih). Tam lepo ležiš na travniku in se smejiš nam, ki moramo še vedno tlačiti ta skorumpirani planet – zemljo. Veš, malo sem kar ljubosumen nate.

Ampak ... vse, kar si pretrpel, preden te je pobralo, verjemi, da smo poleg kraljev trpeli tudi nekateri v bloku. Kako živalsko so delali s teboj dohtarji?! Te odpeljejo za dve uri z rešilcem in te pripeljejo nazaj. Zakaj že? Saj jim je bilo jasno, da ti le oni lahko pomagajo. Čel! Saj jim je bilo jasno, da ... Brez veze razpravljati dalje. Slovenska medicina je tako ali tako le tabu tema.

Ampak ti si zdaj *nelle praterie celesti* z ogromno naših kolegov in z don Pierinom. Ležite po pašnikih in grizljate sadje, gledate nas dol in se nam smejite.

Če se kdo čudi, zakaj pišem Maurotu v prvi osebi, mu lahko takoj razložim. Mauro ni mrtev. Šel je le v novo dimenzijo, kamor bomo šli slej ko prej tudi mi. Mauro, čuvaj mi plac.

Taubi

NEK CESTNIH AJ

ZAPOR ZA STOTKO

Ko sem pred kratkim dobila klic s policijske postaje Bežigrad, se mi je podrl svet pod nogami. To pa zato, ker sploh nisem vedela, za kaj gre, še manj pa sem bila pripravljena na zaporno kazen na zaprtem oddelku gradu Ig. Moj strah je bil velik, saj še nikoli nisem videla zapora od zunaj, kaj šele od znotraj.

Zadržali so me za točno 24 ur. Moji strahovi so bili na koncu odveč, saj sem tam videla nekatere znane obraze, ki so me toplo sprejeli.

Sedaj ni več uklonilnega zapora. Dandanes odsediš kazen, ki se potem izniči, 100 evrov pa je ekvivalentnih enemu dnevu kazni, ki traja točno 24 ur in nič manj.

Vam pa vseeno priporočam, da pazite na denarne kazni, ki so na sodišču že pravnomočne, saj temu sledi zapor.

Oglasite se na vsa vabila, ki vam jih izreče sodišče, da rešite na boljši način, kot so noči na Igu. V tem primeru se lahko potegujete za družbeno koristna dela.

Lepo pozdravljeni!

Vanja Kurbus

V SLOVENIJI (NIZOZEMEC V LJUBLJANI), 2. DEL

Počitnice so za nami. Končno. Sovražim te praznične dni. Vse je zaprto, ne morem normalno delati, vsi se držijo družine. Ne razumite me napak, upam, da ste lepo praznovali božič in novo leto, toda meni je bilo težko. Moja največja želja je vedno bila imeti svojo družino, zato sem se v teh dneh počutil zelo osamljenega. Moje misli so obudile stare spomine iz preteklosti. In ti spomini so bolj travme kot srečne misli. Zdi se mi, da zame srečen božič ni mogoč. Enako kot novo leto.

Zadnja leta so moji novoletni večeri precej enaki. Praznovanje z dobrim prijateljem in steklenico močnega alkohola. Toda tudi letos mi je uspelo preživeti in imam občutek, da bo to leto sprememb, da se bo moje življenje izboljšalo. Upam, da bom našel dostojno delo – če mi lahko kdo pomaga pri tem, bom zelo vesel –, ki mi je všeč in za katero bom plačan (zdi se, da je v Sloveniji podjetnikom velik problem plačati svoje delavce, zlasti v gradbeništvu). Upam tudi, da bom našel ljubezen svojega življenja –

poleg ljubezni do Slovenije seveda. Torej, dame, če iščete prijaznega in dostojnega moškega in bi šle na zmenek na valentinovo, denimo, mi lahko pišete na kraljipiet@gmail.com. Kdo ve, morda bom res spil skodelico kave s katero od vas.

Če še niste opazili, ne prodajam več na Čopovi ulici. Drugi prodajalci so se pritožili, da jim jemljem stranke. Sedaj me lahko najdete v BTC Cityju, v Hali A5 ali pred hipermarketom TUŠ. Upam, da se kmalu vidimo.

Piet De Vaan (prevedel JN)

DOBRA PRIJATELJSTVA

Šele molčečnost ustvari resničen pogovor med prijatelji; da ni treba nikoli govoriti, je največ vredno. Le zakaj imam prijatelje?

Ne zaradi domislic, ki jih povedo, saj jih pozabim že čez pol ure. Kar je zame pri njih bistveno, ostaja neizgovorljivo in nezavedno.

Prijatelj sliši pesem v mojem srcu in mi jo zapoje, kadar me zapusti spomin.

Vanja Kurbus

SKLENITEV ZAKONSKE ZVEZE – POROKA

In tam te jasno vprašajo: »Kje bosta živela na skupnem naslovu?«

Kako kje bova živela? Pod drevesom, pod smrekico je najlepše. Vsi ti dajo mir, nimaš šefa nad seboj. Tvoj šef je sonce, ki te ogreva, dež prijatelj, ki te spira, sosedje ptički, ki ti prepevajo.

Iva Tisa

PSIHIIATRIJA IN PROMILI

In kako je s promili na psihiatriji? Psihiatri so si enotni, promili ne sodijo na psihiatrijo, in sicer zaradi zdravih. V totalni instituciji SVZ Hrastovec so nam prepovedali celo pitje brezalkoholnega piva, kar je nesprejemljivo.

In kako je z mojimi promili in odnosom do psihiatrije?

Načeloma sem proti opijanjanju, včasih pa ga je vseeno dobro malo cukniti. In kaj se je meni zgodilo? Ko sem bil zadnjič na psihiatriji – poleti 2007 –, sem spil sedem piv in tri vodke. Ko sem se vrnil na psihiatrijo (umobolnico), me je sestra prijazno povabila na pihanje – »pojoča travica« se je ustavila pri 1,59 promila. Bil sem slabši kot Toffsy, tako me je zanašalo.

Seveda sem bil takoj kaznovan. Na dan sem dobil le pet evrov dnevno, odvzeli so mi tudi civilno obleko. In moj zaključek ... včasih je žeja hujša kot domotožje, ampak psihiatri tega ne smejo vedeti. Živelim promili, no vsaj včasih.

Robert Žerjav

ANEKDOTE IZ PRODAJE

PASJA SREČA

Sprehajam se po naselju s svojim zvestim sopotnikom Tačkom, ko me ustavi neki gospod ter mi reče, da ima salon s pasjimi oblačili in me povabi, naj se oglasim pri njem, da ima za Tačka prekrasno zimsko oblekico. Najlepša hvala, gospod, Tačku je toplo.

Igor »G«

2019

Vstopili smo v leto 2019 in ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem rednim in priložnostnim strankam za lepa in topla voščila ter vse dobrote, ki ste mi jih podarili v decembru. Z njimi vam mi je res uspelo pričarati lepe praznike. Vsem želim srečno, zdravja in ljubezni polno leto 2019.

Špela #277

ALKOHOLNI POST

S(tranka): »Kaj imaš to?«

P(olde): »Kralje ulice.«

S: »Si žejen?«

P: »Ne smem piti, sem na dolžnosti.«

S: »Kle maš keš za pir.«

Polde #312

RADODARNOST

Kot vsak dan sem šel na delovno mesto pred Mercator prodajat časopis Kralji ulice. Mimo je prišla stalna stranka in kupila izvod, dala mi je 20 evrov. Hvala za to lepo radodarnost!

Igor »G«

PRVA, ZADNJA

Ponudim časopis: »Dober dan, novi Kralji.«

Gospa reče: »Tega pa že imam.«

Obrnem časopis in pokažem zadnjo stran: »Kaj pa tega?«

Milan #065

»ZVEZDA« JE ROJENA

»Joj, zakaj pa ti prodajaš te časopise, tako luštna punca, a te ni škoda? Uboga reva, toliko je služb, kako pa to, da je ti nimaš?« Take neumne stavke poslušam vsak dan in res ubijajo!

No, dragi moji, stojim pred trgovino in prodajam časopise, ker je tako fino, ker tako uživam cele dneve stati na mrazu (ali vročini), ker je to moja največja želja v življenju. Skratka, rojena sem samo zato, da stojim pred trgovino s časopisi v roki in odgovarjam na tako pametna vprašanja.

Nina

NO VALID

P(olde): »Bosté časopis, gospa?«

G(ospa): »Ste invalid?«

P: »Ne, *no valid*.«

G: »Kako?«

P: »Sem samo polomljen, ampak bom jutri zdrav.«

Potem mi pa gospa ni ničesar dala.

Polde #312

MALICA

Kot vsak delovni dan sem prodajala socialni časopis Kralji ulice, ko je do mene pristopila urejena gospa in mi ponudila topel čokoladni rogljiček. Ker časopisa ni želela, je njena pozornost prav prišla, saj sem imela po prodaji Kraljev planirano turo Nevid(e)na Ljubljana, tako da je kot naročeno poskrbela za mojo malico. Najlepša hvala.

Špela #277

SUPERMARKET MERCATOR, PARMOVA UL. 51

V njem se dnevno izmenja veliko ljudi, a osebje ostaja. Ja, sestavljajo ga prijazne, nasmejane in srčne osebe, vodi pa jih odlična šefinja, ki v nas vidi ljudi in nas ne podcenjuje, prav nasprotno, najin odnos je spoštljiv.

Rada bi se jim zahvalila za vso podporo, lepe besede in, kot sem že omenila, spoštljiv odnos. V letu 2019 jim želim vse dobro, predvsem pa to, da jih določeni ljudje ne bi več oškodovali s krajami. Moj mož si je zadal cilj, da bo vsakega, ki ga bodo znotraj trgovine zasrbeli prsti – ali pred njo (kolesa ipd.) –, pridržal do prihoda policije. Zatorej sporočam vsem, ki ne spoštujejo tuje lastnine, da se na daleč izognete Parmove ul. 51.

Iskreno bi se rada zahvalila tudi vsem dobrim ljudem, ki so se spomnili na moj rojstni dan, mi čestitali in celo prinesli darila. Ker sem rojena malo pred novim letom, sem bila res vesela dvojnih čestitk. Tudi jaz vam želim vse dobro. Še posebej bi se zahvalila ge. Anji, ge. Bredi, g. Andreju, g. Mladenu in g. Ninu.

Nina

GLADOVNA STAVKA KATALONSKIH POLITIČNIH ZAPORNIKOV

Štirje politični zaporniki in borci za neodvisnost Katalonije so v lanskem decembru slabe tri tedne gladovno stavkali. Eden izmed njih je bil po 14 dneh zaradi zdravstvenih težav premeščen v bolnišnico. Vsi štirje so že več kot leto dni v priporu in so se za ta korak odločili, da bi od ustavnega sodišča – najvišjega sodišča v Španiji – zahtevali, da preneha odlašati z odgovorom na njihove zahteve po sodni zaščiti. V skladu s špansko zakonodajo je odziv na takšno zahtevo treba podati v roku največ 30 dni. V tem primeru pa je od prvih zahtev minilo že več kot eno leto. Ustavno sodišče zavlačuje z odgovorom, da bi preprečilo, da se na Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu naslovi zahteva za oceno, ali je prišlo do kršitve pravic teh zapornikov. Španski sodni sistem je v krizi legitimnosti, kar je nakazal tudi Evropski svet, ki je ocenil, da gre za problem neodvisnosti in ločenosti vej oblasti, saj so člani visokih sodišč imenovani s strani dveh največjih strank. Namesto da bi se na gibanje za neodvisnost Katalonije odzvala v okviru politike, španska vlada za to uporablja sodni sistem, ki je predstavljen kot neodvisen, a v resnici le uresničuje nacionalistične težnje glavnih dveh strank. Borcem za neodvisnost tako grozi do 25 let zapor za zločine, ki se niso zgodili.

Razglasitev neodvisnosti, ki jo je izglasoval katalonski parlament v oktobru 2017, je bila namenjena pritiskanju na špansko vlado – pogajanje o teh zahtevah. Do osamosvojitve ni prišlo, poleg tega pa ni bilo nikakršnega nasilja, tako da ta dejanja ne morejo biti obravnavana kot upor oziroma pozivanje k upor. To je potrdilo tudi mednarodno sodstvo v odzivu na zahteve po

Foto: Kylli Kittus, Barcelona

izročitvi separatistov, ki so poiskali zatočišče v Evropi, saj so vedeli, da v Španiji tvegajo nepravilno sodno obravnavo. Španija še naprej onemogoča izvajanje pravice do samoodločbe Katalonije in več kot dva milijona borcev za neodvisnost bo še naprej vztrajalo v svojih zahtevah. Samo izvedba referendumov lahko zagovornike na obeh straneh pripravi do tega, da sprejmejo odločitev, ki jo bo izreklo katalonsko ljudstvo, in samo referendum lahko prinese stabilnost.

Jordi Oriola Folch, filmski ustvarjalec, Barcelona
Prevedla Cvetka Poprask

UDEJSTVOVANJE V ŠPORTNIH AKTIVNOSTIH IN KVALITETA ŽIVLJENJA BREZDOMNIH

V študijskem letu 2017/18 sem v okviru magistrskega dela opravljal raziskavo z naslovom Udejstvovanje v športnih aktivnostih in kvaliteta življenja brezdomnih. Opravljal sem intervjuje z desetimi uporabniki, ki se udeležujejo nogometnih treningov, ter s tremi zaposlenimi v društvu Kralji ulice. Udeležil sem se tudi štirih nogometnih treningov, tako da sem ekipo lahko spoznaval od znotraj, kasneje pa sem se z ekipo srečal tudi na dveh nogometnih turnirjih.

Rezultati raziskave so pokazali, da udejstvovanje v športnih aktivnostih pozitivno vpliva na več vidikov kakovosti življenja brezdomnih. Prav vsi so potrdili, da se je preko športnih aktivnosti razširila njihova socialna mreža, spoznali so nove ljudi, nove kraje, države, postali so bolj aktivni in predvsem, dobili so aktivnost, ki produktivno zapolnjuje njihov prosti čas. Nekateri tudi menijo, da šport pozitivno vpliva tako na njihovo fizično kakor tudi na duševno zdravje, pa tudi na zmanjšanje uporabe tobačnih izdelkov in alkohola. Strokovni delavci menijo,

da je bil šport ena od tistih spodbud, ki je nekatere brezdomce usmerila k temu, da so naredili korak naprej v svojem življenju. Menim, da sem v društvu Kralji ulice našel primer dobre prakse, ki bi lahko bila prenosljiva tudi na druge ranljive skupine.

Med enim intervjujem mi je gospod dejal: »No, pokaži jim, da nismo take barabe.« Menim, da kdor bo prebral magistrsko nalogo, bo našel kar nekaj takšnih dokazov.

Rad bi se zahvalil vsem, ki ste me res lepo sprejeli medse, mi dali priložnost, da sem z vami igral in treniral, posebej bi se pa zahvalil še tistim, ki ste si vzeli tistih nekaj minut časa ter mi s pomočjo intervjujev pomagali pri pisanju magistrske naloge in zaključku študija. Hvala!

Magistrska naloga je dostopna na spletni strani Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani in v knjižnici na spletni strani društva Kralji ulice.

David Gobbo

VČASIH SEM BIL PANKER, SEDAJ PRODAJAM USLUGE DRŽAVI.

ČRTOMIR CLONSKY

GOGIJEVO ŽIVLJENJE, 2.DEL

En lep vsakdanji pozdravček. Kak ste mi kaj? Ako nimate viška kajta in/ali ste slabe volje, imam rešitev. Preberite moje pisanje in garantiram vam, da boste prec dobro razpoloženi. Kako vem? Vem pač zato, ker sem mnenja, da je dobra volja najbolja za srečno in lepo življenje. In ako to srečo trosiš naokoli, delaš zelo dobro delo. S tem se zadnje čase ukvarjam sam in dobro dene. Verjemite, da vem, saj sem kakih 25 let živel med zelo »slabo voljo«. Veste, da niti en brezdomec ni srečen, ako pa je, je blesav skozi na skoz, pa še dalje.

Pravim, da sem živel med podganami kot posvojenec. Bil sem in še sem podgana *erste klasse*. Milijonkrat sem žrl hrano iz kesonov. Ako sem naletel na kako napol oglodano pico, sem zmagal na celi fronti. Ja, veste, da je noč bojda namenjena spanju. A ne za vse! Zame in za meni podobne že ne. Za nas je noč delo, dan pa lepo na izi brzini. Jaz sem na noč po trikrat prehodil center Maribora iskajoč predvsem cigaretno bezece, da sem imel kaj za kadit. Vsako jebeno noč preiščeš vsak centimeter. Klošarjev nisem videl nič, dragi moji! Osebnost sem bil na *standby* dobesedno nonstop. To je pač način življenja in je vse prej kot preprosto.

Opisal vam bom en srečen dogodek. Takrat sem imel kolo. Ja, klošar s kolesom. Ko sem se pijan ko deska tretjič prefukno z njim, sem ga takoj, in to res takoj, vrgel v reko Dravo. Pa naj se ribe zaletavajo z njim. Pa sem bil spet peš. Ampak vrtno se nazaj k rdeči niti te zgodbe. Eno nedeljo zjutraj nisem mogel spati. Buden sem bil ob 7.00. Po kratkem razmisleku v postelji sem ugotovil, da imam še dva cigareta, pol litra vina in eno malo žličko kave. Skobacam se iz postelje, se stuširam in popijem čmigo od kave. Ob kavi sem seveda namesto 0,03 l vodke spil pol litra vina ter se dobro razpoložen odpravil na lov. Odpeljal sem se direktno na Štuka. Prejšnji večer je bila čaga in vedno je ostalo kaj pijače, tobaka v obliki pikavcev je bilo v izobilju. Ko sem tak gonil, sem boga prosil, da sem prvi, da me ni kateri od drugih »štakorov« prehitel. In me ni! Takoj na začetku sem na tleh, tam, ko so parkplaci, našel tri kovance po 2 evra. V jutranjem soncu sem opazil odblisk žlahtne kovine. Prav lepa hvala. Pospravil sem ju v žep in ajd naprej. Takoj izza ovinka nova najdba – pol sodčka Laškega piva. Uniona tak in tak ne pijem. Torej, zmagal sem že na samem začetku. Še dalje sem pobiral čike in pri prvih klopih ob košarkaškem igrišču zategnil ročno. Sedel sem na klopcu in se ob jutranjem soncu in počasnem izpiranju piva počutil res carsko. Ko sem se tako brezskrbno nastavljal soncu, sem na klopi opazil zmečkan srebrn papir, ki je bil zatlačen v režo na koncu deske. Veste, kaj je bilo v njem? Marihuana! Skoraj ploskal sem od veselja. Travica, jebote! Našel sem zavojček trave. Kadili so in iz preventive so zataknil zavojček med deske na klopi. Potem so pa od zadetosti pozabili na njo. Hvala pozabljivosti. Bil sem presrečen. Takoj, in to res takoj, sem si zmotil joint in dan je bil prečudovit. No, tako sem bluzil eni dve uri. Spil sem pivo in čas je bil za premik. Prijetno zakajen sem zajahal svojo peš hondo pa ajd dalje.

Pri restavraciji Štuk nova najdba – flaša Jack Danielsa. Manjkalo je kakšen deci, nič več. Sedaj sem bil prepričan, da je sreča na moji strani. Moja nedelja. Bil sem nepopisno srečen. Kupil sem si škatico Marlboro, saj zraven Jacka sodi seveda luksuzna cigareta. Ja, bil sem zelo samozavesten. Tak, kot da bi imel

Rade Nikolic

najmanj 1000 evrov v žepu. Samozavest je kar kipela iz mene. Še hodil sem tak ko petelin. Poln sebe. Kakor koli že, bil sem srečen. Kako malo je potrebno, da je človek srečen? Zelo malo. Dva dni sem potem kozlal, pa ne vem od čega. Od trave verjetno ne, od viskija možno. Pa ne zato, ker bi bil pokvarjen. Ne. Preveč sem ga vrgel na zob v prekleto kratkem času. V štirih urah sem spil pet velikih piv in šest deci viskija. Pa na prazen želodec in rezultat je tu. No, kak sem se počutil naslednje jutro? Slabost na kubik, ampak samo prvo uro. Klin se s klinom izbija pa sem bil po uri in litru vina pripravljen na nove podvige. Zopet je bil nov dan in zopet sem bil brez vsega. Brez cigaret, brez pijače in brez hrane. Do poldneva sem imel ponavadi že vse, kar sem za tisti dan potreboval. Dve škatlici cigaret, dva litra vina. Pil sem tisto italijansko sranje za 2 evra. Ogabno vino, da je joj, važno pa je, da pokne. Tak sem ga pil 27 dni v mesecu. Vsaki drugi vikend sem imel post. Ničesar alkoholnega nisem metal vase. Bil sem cele dneve v postelji, gledal televizijo ali pa spal. Ko pa je končno napočil ponedeljek, sem zjutraj po navadi že kako minuto ali dve prej čakal, da odprejo trgovino, in na juriš po vino. Ob 13.00 sem že spal koma pijan. Ob 18.00 sem nato štartal v kakšnem lokalu, nadaljeval pa doma tak nekje do takrat, ko se je zaključil TV-program. Ponavadi sem gledal SLO2. Politika. Kregal sem se z njimi, le da me oni niso čuli. Velikokrat so me slišali sosede in naslednji dan sem obvezno bil deležen jezikovne župe. No, pa da zaključim za danes. Lepo je bilo poklepetati z vami. Čaoči do naslednjega izida Kraljev.

Šrok Goran Gogi

Opodpiram – TONE ŠKRJANEC, PESNIK IN PREVAJALEC

016
KRALJI
ULICE

Kdo si, kaj te v življenju najbolj poganja?

Takšna preprosta vprašanja so najtežja. Kdo sploh sem? Marsikaj sem počel v življenju – skoraj deset let sem bil zaposlen v Litostroju, precej dlje in vse do sramotnega (za vse, ki so k temu pripomogli) konca v KUD-u France Prešeren, potem nekaj let to, čemur popularno rečemo svobodni umetnik, dokler me Ministrstvo za kulturo RS z dopolnjenim 65. letom ni nagnalo v penzijo. Vendar to ni pravi odgovor, če vse to odmislim, ostanem tak, kot sem in kar sem – pesnik, pišem pesmi, in to je tisto, kar sem in zaradi česar sem, in to je tisto, kar me poganja.

Prva(e) asociacija(e), ki se ti zbudi(jo) ob besedi brezdomstvo, brezdomen.

Glede na letni čas, v katerem tole pišem, so prve asociacije mraz (vedno me malo stisne, ko jih vidim v gručah zmrzovati spodaj na Ambrožovem trgu), topel dom, tudi osamljenost, pa tudi svoboda kot nekakšna romantična predstava o potepuhu, ki sredi lepega pomladnega popoldneva brezskrbno poležava na travniku, grizlja travno bilko in srklja vince iz napol polne steklenice refoška. Saj pravim, romantična predstava, iluzija in slepilo, ki nima prave zveze z realnostjo. Vseeno, zavedati se moramo, da smo vsi enaki z istimi osnovnimi potrebami, da nas je veliko ekonomsko neuporabnih (pa bolj po čudežu in z odrekanji nekako zvozimo), da smo krhki in se lahko mimogrede zlomimo, da vsi zaslužimo enako mero spoštovanja.

Kakšen je tvoj intimni odnos do brezdomstva? Kdaj si prvič srečal nekoga, ki ni imel »doma«, ali pa vsaj pomislil na to, kdo so pravzaprav brezdomni ljudje?

Mislim, da so brezdomci v hudo zajebani situaciji, pa naj so si sami izbrali to pot ali pa jih je splet nesrečnih okoliščin potisnil na rob družbe. Ne spominjam se, kdaj sem prvič srečal brezdomca, se pa prav dobro spominjam enega, ime mu je bilo Zlato, nekateri so mu rekli tudi Gusar, zelo rad se je pohvalil, da je bil v tujski legiji (ne vem, če smo mu zares verjeli), potem pa je med neko hudo zimo že pred leti zmrznil tam nekje okoli železniške postaje. Brezdomci so od nekdaj in bodo, saj je družbeno, politično in socialno okolje sodobnega kapitalizma, ki smo ga s tako vznesenostjo in navdušenjem sprejeli za svojega, odlična podlaga za razcvet brezdomstva in marginalizacijo vsake drugačnosti in vseh, ki jih sistem ni sposoben sprejeti, ker jih ne more vključiti v sistem ustvarjanja profita, kot svojega edinega gonila in smisla.

Kakšen se ti zdi odnos do brezdomnih v slovenski družbi in družbi na splošno?

Mislim, in upam, da se ne motim preveč, da so Slovenci do brezdomcev tolerantni in jih (vsaj približno) sprejemajo in razumejo. Seveda je tudi dosti zmešanih »modrecev«, ki ne morejo, ne da bi navrgli »Kaj me žicaš, raje pojdi delat!«, ko na cesti srečajo brezdomca, ki počne to, kar brezdomci pač počnejo. Biti na cesti ni poza, ampak način preživetja in tudi življenjske filozofije, vendar tako radikalno drugačne, da ji tisti, ki niso izkusili in ne živijo takšnega življenja, sploh ne morejo blizu. Tudi do predpražnika možganov jim ne pride.

Imaš kakšnega stalnega prodajalca, prodajalko (če seveda kupuješ časopis)?

Kralje ulice kupim sem ter tja. Včasih ga kupim pred Hoferjem na Mesarski ali pri Kapitlju, nimam pa prav svojega prodajalca.

Foto: Ilie

Ga prebereš (če ga kupiš)?

Nikoli celega, prelistam, preberem, kar me pritegne, zanimivo mi je videti, kaj se avtorjem mota in plete po glavi, kaj se dogaja tem ljudem, ki jih dnevno srečujem v okolici Ambrožovega trga (v bližini katerega stanujem) in drugje po Ljubljani.

Kaj meniš o samem projektu Kralji ulice?

Odličen projekt. Gradi skupnost, daje občutek pripadnosti. Tako časopis kot trgovina z rabljenimi predmeti, imeli ste (lahko da je še vedno, ne vem) tudi gledališko skupino, spominjam se jih iz KUD-a, bili so zagnani, resni in odlični, ko so nastopili pred napolnjeno dvorano.

Kakšen je tvoj komentar na situacijo tukaj in zdaj?

Nekaj komentarjev o situaciji je najti že v odgovorih na prejšnja vprašanja. Kaj dobrega je težko povedati. Vse je pomembnejše od ljudi, demokracija se dobro sliši, vendar je ta, kakršno imamo, daleč od tega, da bi državo zares vodilo ljudstvo. Sociala je v malori, zdravstvo ne funkcionira, pokojnine so nesmiselno nizke, množice zaposlenih dobivajo tako nizke plače, da ne morejo preživeti ... Situacija je slaba in kaže slabo, samo nekaj motovilimo v tem kotlu neoliberalnega kapitalizma, ki kao vsem veliko obljublja, daje pa samo nekaterim. Skrajna desnica se vse bolj krepi, fašizem je na pohodu ... vse to povsod, ne samo pri nas. Nekaj je treba spremeniti, marsikaj, pravzaprav vse, v samem temelju. Ali kot je že leta 1945 Marx v 11. tezi o Feuerbachu napisal: »Filozofi so svet samo različno *interpretirali*; gre pa zato, da ga *spremenimo*.«

Kako se spopadaš s tovrstno realnostjo (ventili)?

Pomagam si z glasbo (ko je najhujše, s komadom *Ratamahatta Sepulture*) in poezijo. Odmaknem se. Tudi meditacija ob pivu ali kaj zdravega pokaditi zaleže. Vem, da je to pobeg, ampak pomaga.

Moto?

Prvega bom ukradel Johnu Lennonu in tudi drugega vsi dobro poznamo. Mislim, da sta več kot prava in vse bolj aktualna: **power to the people in smrt fašizmu.**

MG

BiroKRATEK – MAURICIJEVA BORBA

Z rubriko BiroKRATEK opozarjamo na birokratske nesmisle državnih in drugih institucij, s katerimi se soočajo ljudje z roba družbe. Pod plastmi pretirane birokracije, slepega sklicevanja in tudi svojstvenega interpretiranja zakonov, se izgublja osnovni čut za sočloveka.

Zadnjih nekaj mesecev nas je v našem društvu Kralji ulice in v sorodnih organizacijah pretresel primer uporabnika, ki je ob odpustu iz bolnice hudo bolan ostal brez primerne zdravniške oskrbe v svoji najeti bivalni enoti. V preteklosti smo se že srečali s podobnimi primeri, ko so bili brezdomni zaradi zdravstvenih težav sprejeti v bolnišnico, po tem pa ostali prepuščeni sami sebi. V odpustnicah nekaterih je bilo celo ironično zapisano, da jih pošiljajo nazaj v domačo oskrbo. Na koncu pa se je razumljivo njihovo zdravje na cesti le še slabšalo, včasih celo do smrti. O tej problematiki smo že mnogokrat opozarjali v različnih medijih, debatah, na okroglih mizah, konferencah, a kaj več od zgroženih in sočutnih odzivov nismo dosegli. O tem priča zgoraj že omenjeni primer uporabnika, zdaj že pokojnega, ki je v letošnjem letu postal najemnik bivalne enote občinskega stanovanjskega sklada. Kmalu po vselitvi se je njegovo zdravstveno stanje močno poslabšalo. Jetrna ciroza je napredovala, tako da je bil to poletje za mesec dni sprejet na kliniko za gastroenterologijo v Ljubljani. Tamkajšnje osebje nas je obvestilo o njegovem sprejetju in zdravstvenem stanju ter nas hkrati pozvalo, da mu pomagamo pri odpustu. Na podlagi svojih kratkih obiskov v bolnici si seveda nismo predstavljali, da sledi zelo težko obdobje, saj gospod ni bil zmožen več skrbeti sam zase. Ko so ga po mesecu dni že želeli odpustiti in smo se zaposleni na društvu na to pripravili, so si premislili, nato pa so nam le par dni za tem, v petek, sporočili, da ga pošiljajo domov. Pričakati ga ni mogel nihče, o njegovem zdravstvenem stanju pa tudi nismo vedeli veliko. Spomnim se, da je zaposlena na kliniki še pred tem zatrjevala, da gospod lahko hodi in poskrbi sam zase. No, na prvi naslednji

Lea Makovec

delovni dan, v ponedeljek, je na društvo klical njegov sosed in spraševal, če bo kdo lahko poskrbel zanj, saj je gospod cel vikend ležal brez hrane in prosil za pomoč. Bil je nemočen, težave je imel z odvajanjem, bolezen pa je tudi že načela njegove kognitivne sposobnosti. Včasih ni vedel niti, kje je. Tako sva od tistega dne naprej njegov primer prevzela dva zaposlena socialna delavca z društva, ki sva že prej nudila pomoč stanovalcem v objektu z bivalnimi enotami, kjer je tudi omenjeni imel najeto sobo. Začela sva se obračati po pomoč na različne institucije. Klicala sva na najrazličnejše zdravstvene ustanove ter organizacije, ki nudijo pomoč na domu, bodisi ga niso mogli sprejeti bodisi so bile za storitve pomoči dolge čakalne dobe. Sklican je bil tudi krizni sestanek na centru za socialno delo, a na njem ni bilo prisotnega povabljenega predstavnika negovalne bolnišnice. Uporabnikovo stanje se je le še slabšalo, tako da smo mu zaposleni socialni delavci, prostovoljci in sosedje ob čakanju na ustrezno pomoč nudili improvizirano negovalno oskrbo, ki pa seveda ni bila zadostna. Kasneje je z zavoda za oskrbo na domu enkrat na teden začela prihajati negovalka, a tudi to je bilo premalo. Poslane so bile vloge za sprejem v vse domove za ostarele in ostale zavode, ki nudijo institucionalno

oskrbo, od katerih pa je dobil zavrnitev, ker je bil mlajši od 65 let, ali pa obvestilo, da je uvrščen na čakalno listo. Stanje se je iz dneva v dan slabšalo. Uporabnika smo našli ležati na tleh v lastnih izločkih, poškodovanega od padcev ali pa lačnega in dehidriranega. Ob vsakem poslabšanju smo klicali reševalce, ki pa so ga odpeljali ter še isti dan, brez obvestila, pripeljali nazaj v sobo. Včasih tudi sredi noči. Zadnja hospitalizacija je trajala par tednov. Pred božičem so ga odpustili, nekaj dni za tem pa ga je sosed našel mrtvega v mlaki krvi. Razumem, da je bila uporabnikova bolezen že neozdravljiva in da mu noben zdravnik več ni mogel pomagati. Razumem tudi to, da je bila njegova huda bolezen posledica pitja alkohola in uporabe drog. Ne razumem pa, da se v današnji družbi lahko zgodi kaj takšnega, da ne glede na vse umirajočemu človeku brez svojcev ni dopuščeno dostojno živeti, na koncu pa tudi dostojno umreti. Sprašujem se, kako hudo bi šele bilo, če omenjena oseba ne bi imela bivalne enote in bi še vedno živela na cesti. Glede na staranje populacije brezdomnih bomo ob neukrepanju na področju nujenja zdravstvene pomoči tem žal verjetno spoznali odgovor, če ga nismo že.

Goran Jačimović

V PARKU

S prvimi znaki jutra
podarjam odprte noge umazanim povojem,
v ordinaciji sredi parka.

Zima pospravlja zadnje bele rjuhe,
preproga dobiva barve teloha,
sonce ogreva mojo posteljo.

Živim.

Mojmir Ferenc

PO ŠTIRIDESETH LETIH PANKA, 1977–2017, ALI GOSPODJE TOVARIŠI, TOVARIŠI GOSPODJE, JAZ VAM NE VERJAMEM, 7. DEL

Ker sem v prejšnjih delih poskusil analizirati, kaj se je pravzaprav zares dogajalo pri Sex Pistolsih in Ramonsih, bi bilo logično, da bi bili naslednji The Clash, ker je pač dejstvo, da je to pank trojec, ki je poleg tega, da so bili začetniki omenjenega žanra, dvignil največ prahu. Vseeno nekako ne morem mimo detajla pri Pistolsih. Temu bi rekel en pomemben detajl. To je Sid Vicious s pravim imenom Simon Richie oziroma po drugih virih John Beverley. Naj omenim dejstvo, da si ljudje pogosto ustvarijo lažno predstavo o mnogih glasbenih ikonah, glede na njihov imidž in *attitude*. Sid ni bil nobena izjema. Kot je leta nazaj omenil novinar M. Milosavljević: »Sid je bil najbrž največji panker med psihopati in največji psihopat med punkerji.« Vsaj dajal je tak vtis s svojim obnašanjem na odru in v privatnem življenju oziroma nasilnim obnašanjem, s svojo javno samodestrukcijo. To bi lahko podkrepilo še dejstvo, da so oktobra 1978 v newyorškem hotelu Chelsea našli njegovo dekle Nancy Spungen, zabodeno, ležečo v mlaki krvi. A kot so dejali mnogi njegovi glasbeni kolegi iz Amerike in Anglije in člani benda, to je bil samo del imidža in jeze nad samo zaplankanostjo angleške družbe, v bistvu to ni bil Sid. Nešteta pričevanja, pri katerih se lahko sami prepričate, ga navajajo v bistvu kot zadržanega, a prijaznega človeka, čisto nasprotje tega, kar so si ljudje mislili o njem. Njegova samodestruktivnost je izvirala pravzaprav še iz njegovih ranih najstniških let. Kot je pričeval Lydon: ko je kot 16-letni otrok prišel na njegov rojstni dan, je bil priča, kako Sid od lastne mame prejme darilce – dozo heroína. »Žal mi je, da nisem znorel, da nisem razbil glave tej prasici, ki je uničila lastnega otroka,« je bil besen Lydon.

Ban

A tu se pravzaprav začne zaplet. Prav njegova smrt je prebudila številne dileme in ugibanja, saj je leta veljalo uradno, da je bila njegova smrt, ki je bila posledica predoziranja s heroinom, nesreča. Po mnogih ugibanjih celo samomor, a je nekaj let nazaj v seriji dokumentarnih filmov osebna prijateljica njegove mame priznala, da mu je prav ona dala smrtno dozo heroína in mu s tem »skrajšala muke«, saj naj bi ga v bližnji prihodnosti zaprl v enega najhujših newyorških zaporov. Da bi bil misterij še večji, je treba dodati dejstvo, da se Vicious ni spomnil ničesar povezanega z umorom svojega dekleta Nancy, saj je bil ves čas pod vplivom heroína. Na tem mestu bi omenil še odličen dokumentarec *Who killed Nancy*, ki se na vse pretege trudi prikazati, kaj se je pravzaprav zares zgodilo v samem hotelu. Pričajo razni Sidovi znanci in prijatelji, ki z različnimi

mnenji razsvetljujejo dogodek, od tega, da jo je ubil v momentu norosti, do tega, da Sid tega ne bi nikoli storil, glede na njegovo mehko srce. Zgodba se začne čedalje bolj zapletati in čedalje več prič potrdi, da se je tistega usodnega večera Nancy bahala, kako veliko denarja je zaslužila z drogo, medtem ko sta imela s Sidom polno sobo obiskovalcev – od narkomanskih kolegov, dilerjev do ljudi s samega dna.

Čedalje več prič je navajalo najbolj sumljivo osebo, dilerja Michaela, kateremu nihče ni poznal priimka, a je nekdo od prič narisal njegov portret in tu se zgodba v bistvu konča, kljub temu da so pričevanja o tem podlem človeku, kot so ga priče opisale, močna, je primer zaključen. Vseeno za mnoge Sid ostaja ikona panka.

Diego Menendes

ZAHVALA

Najlepša hvala podjetju **Optiweb** za decembrski paket nogavic, s katerimi smo obdarili prebivalce bivalnih enot na Knobleharjevi.

Zelo smo veseli tudi odziva trgovine **Decathlon**, ki bo z donacijo žog in badminton seta razgibala otroke iz skupnostnega prostora Točka v bolj sončnih dneh. Hvala.

Ponovno hvala društvu **Animal Angels**, ki je pomagalo poskrbeti za še eno kraljevo mrcino.

Društvo KU

Foto: osebni arhiv

Gostujoči kolumnist:

Dario Zadnikar

LEVO-DESNO

020
KRALJI
ULICE

V zadnjem času sta se razpasli skrajno infantilno in bedasto obkladanje in razporejanje ljudi na levo in desno, kar je v tri-, štiri- in večdimenzionalnem prostoru zanesljiv način, da izgubiš orientacijo. Bolj kot se ljudje oklepajo črno-belih poenostavitev, manj lahko razumejo zapleten, prepleten, razdrobljen in razpršen svet, ki ga začasno obiskujemo in tkemo po svojih močeh. Nasploh ta neobčutljivost za odtenke spominja na tako športno navijaštvo, kjer se ljudje čustveno prenapenjajo za »naše« in so ob tem pripravljeni na huliganske izpade do domnevnih nasprotnikov.

Tovrstno navijaštvo nima nobene zveze s športom, gre bolj za logiko krdela, v katero se združujejo šibke duše, ki svoje vsakdanje frustracije izživljajo z nasilništvom. Najbolj bizarno je to, da oba sovražna tabora praviloma sestavljajo enaki mentalni (pogosto pa tudi ekonomski) reveži, ki so pripravljeni svojo identiteto zvesti na barvo dresa. Ko ljudje dojemajo politiko na tak navijaški način, potem je to jasno svarilo, da je na obzorju nekaj zlovesčega.

Pokvarjeni politiki vztrajno bombardirajo ljudi s strašljivo pravljico, da se v naši deželi državljanska vojna nikoli ni končala. Zmedene in nevedne duše se zato opredeljujejo za »tabele« ali »tardeče«, za strani, v katere je naše pradede ujela svetovna vihra in jih je največkrat razporedila zgolj po naključju. Posamezniki v zgodovini so praviloma le tragične figure. Ne rečem, da v tej igri ni prave in napačne strani in pravih in napačnih odločitev, a te zagotovo niso absolutne, dramo zgodovine moramo spremljati v vseh njenih odtenkih in v njenem razvoju, nikakor pa ne črno-belo, ker pač ne gre za nogometno tekmo. Vemo, da čas celi rane in da nam je sčasoma težko se istovetiti s svojimi predniki in njihovimi tragičnimi usodami. Predvsem pa nismo pripravljeni, da bi zaradi njihovih tragičnih usod, pravih in napačnih odločitev kogar koli sovražili, še manj pa z namišljenimi sovražniki potem nasilno obračunavali. Zato je namen politikov, da iz ljudi delajo drhal, tako da jih hujskajo k delitvam na zgolj leve ali desne, enak huliganskim identifikacijam z barvo dresa (da o barvi kože ne govorim!), kjer gre v resnici zgolj za izživljanje nasilništva. Kakor je nerazumno podpirati svoj klub, pa čeprav igra slabo, zato da bi se lahko pretepali z navijači nasprotnega kluba, je prav tako nesmiselno biti pripravljen pobijati »leve« ali pa »desne«.

Iz nedavne zgodovine vemo, da je na levi in desni nešteto odtenkov in konkretnih zgodovinskih situacij. Grozljivi in zločinski režim Rdečih Kmerov v Kampučiji je rezultat tega, da so Američani z oblasti vrgli princa Sihanuka, a teror Rdečih Kmerov so z vojaško intervencijo prekinili vietnamski komunisti. Svetovno vojno proti fašizmu in nacizmu je vodila

K. K. Volk

koalicija med skrajno konzervativnim Churchillom, liberalnim socialnim demokratom Rooseveltom in komunističnim diktatorjem Stalinom. Jugoslovanske partizane so materialno podpirali večinoma Američani in Angleži in ne Sovjetska zveza. Človekove pravice in demokratično Evropo po drugi svetovni vojni so oblikovali zlasti krščanski demokrati. V teh in mnogo drugih primerih delitev na »levo« ali »desno« zgolj dezorientira in nima nikakršne veljave, razen tega, da kaže na čustveno neuravnovešenost in nesposobnost mišljenja.

Sam zagotovo sodim v enega od odtenkov leve: mislim, da v perspektivi profitna logika škoduje ljudem in naravi, zavzemam se za človekove pravice, dostojanstvo ljudi, zavračam rasizem, seksizem in homofobijo, voda, zdravo okolje in prehrana, stanovanje, kultura in znanje naj bi bili javno dobro, vse to pa je mogoče uresničiti le na radikalno demokratičen način, brez hierarhij in raznovrstnih posegov »od zgoraj«, ki jih zagovarjajo razni avtokrati tako z leve kot tudi z desne, ki jim je tisto »zgoraj« bodisi nekakšna razsvetljena biro-tehnokracija bodisi zgolj elita, ki jo žene pohlep in ščiti orožje. Od naštetih utopičnih sestavin svojih prepričanj ne mislim odstopiti: za naše zanamce je treba zagotoviti zdravo okolje in pogoje dostojanstvenega življenja. Pri prizadevanju za posamezne cilje pa mi je vseeno, kakšne barve ste pod kožo – za prost dostop do čiste vode se borimo lahko skupaj, ne glede na levo-desno. Včasih je treba delati kompromise, ob nekaterih zadevah, kot sta to dostojanstvo in enakopravnost ljudi ali pa soočanje z vzroki klimatskih sprememb, pa do kompromisov ni mogoče priti: tu smo lahko zgolj človečni ali razčlovečeni. In ko zasledimo fanatike, ki svet po vsej sili delijo le na levo-desno, vidimo, da jih slepi želja po sovraštvu in pobijanju. So temna plat razčlovečenja, ki se ji je treba brezkompromisno postaviti po robu.

RADIM NA CRNO, TROŠIM NA BELO.

ATA PUNK

TANJA SAN IN ANASTASIA OM:

KRALJICA IN KRALJICA

TANJA SAN:

SI ZVITA V KAMEN.
V KAMEN MOJE POHOTE IN PREZIRANJA, MAX. 15 MINUTNI.
SI EVER BILA ODKAMENJANA?
SO TE LEPI KURCI EVER ODKAMENJALI?
TO VEŠ TI.
TI IN TVOJA TEBI ZNOSNA TELENOVELA.
SI ZVITA V KAMEN.
S.

ANASTASIA OM:

V KAMNU ZAVITA KULTURNO.
V KAMNU POHOTNEGA OZIRANJA.
MAKSIMALNIH 15 MIN.
ODKAMENJANA.
KURCI LEPI.
KOT KAMEN TRDI.
TELENOVELA BILO JE.
V KAMNU ZAVITA KULTURNO.
ČAKAM DOTIK.
ČAKAM PREMIK.
TI VEŠ TO.
I LIKE YOUR FACE
IN MY STONE SPACE.

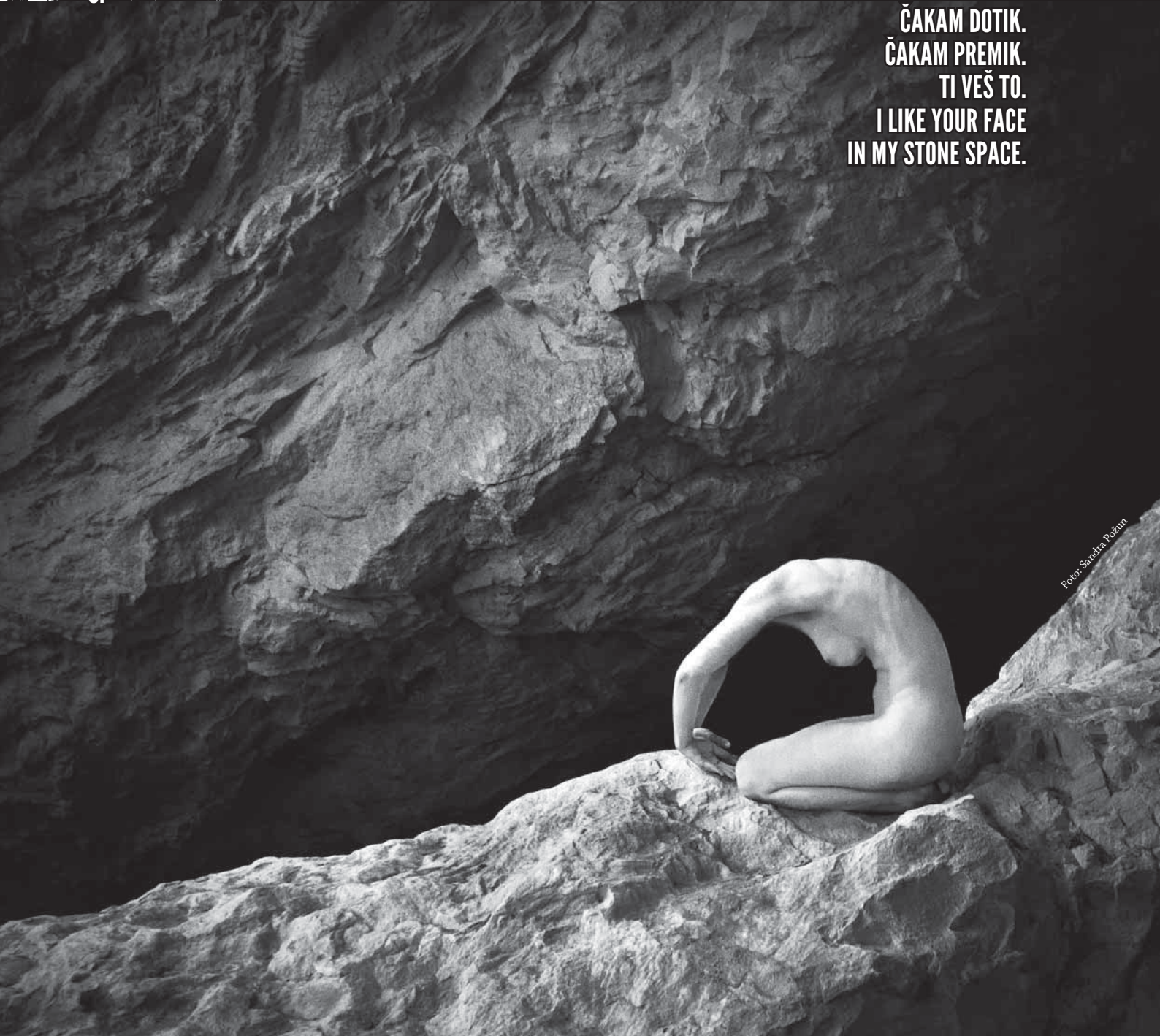

Foto: Sanja Požun

Kraljevi recenzor:

NE SKRBI, PEŠ NE BO PRIŠEL DALEČ, KINODVOR

Novi izdelek (iz leta 2018) Gusa Van Santa z nedvoumnim naslovom je soliden, ni pa presežek. Gre za biografijo in kot nakazuje že naslov, je v fokusu (John Callahan) mladenič, ki se mu življenje ob tragični avtomobilski nesreči obrne na glavo. Že pred tem se spopada z alkoholizmom in pomanjkanjem smisla, sreča v nesreči pa omogoči nekakšen ventil. John začne razvijati talent z

ustvarjanjem komičnih stripov, v katerih prevladuje črni humor, in tako kanalizira travmo. V kritični življenjski fazi se pridruži AA-skupini za samopomoč in se spopade z odvisnostjo. Joaquin Phoenix imeniten kot vedno, brezhibno mu parira Jack Black v stranski vlogi.

MG

foto: arhiv Kinodvora

022
KRALJI
ULICE

ANIMATEKA DECEMBER 2018

Miklavž in Dedek Mraz sta s seboj prinesla koš daril, ko se je rajanje v veseli decembrski Ljubljani prevesilo v živahen, priljubljen in pester vsakoletni festival animiranih filmov ANIMATEKA, ki je skupaj z zbori animatoric in animatorjev v AnimatekiPRO začel mesec zimskih radosti v praznično okrašenem Kinodvoru in Slovenski kinoteki s sedmimi dnevi projekcij animiranih filmov – 313 kratkih in 13 celovečernih. Beseda anima v latinščini pomeni zrak, duša. Animacija torej pomeni vdihniti dušo, oživiti.

Za izgradnjo animiranega dela – po domače risanke – so zadolženi režiser, scenarist, producent, zvočni tehnik in specialist za posebne učinke ali pa animator del ali celoto napravi sam, lahko je vpletena koprodukcija. Poznamo animiranje z materiali, kot sta plastelin in glina, sicer lahko uporabimo kateri koli material, pomembno je predvsem ponavljajoče se ustvarjanje ali risanje v 2D-perspektivi ali 3D-prostoru, s čimer združujemo posamezne slike v enotno nenehno premikanje sličic, torej film, kar gre najhitreje z animacijskimi programi in programskimi orodji. Napraviti animirane poslastice iz neskončnega idejnega sveta, prelitega na filmsko platno, predvsem drugim na vpogled, je vrednota in hkrati vrlina, ki jo je možno uresničiti na več načinov, naučiti pa na edinstven način ali vsaj spoznati njene zametke in procese nastajanja na strokovni platformi AnimatekaPRO na dopoldanskih prijateljskih druženjih, ki vsak december med festivalom vabijo v staro ljubljansko mestno elektrarno. Pri svojem delu upoštevajo človeško zmožnost neskončnega abstraktnega razmišljanja, predstavnosti, vizualizacije in imaginacije kot tudi talent in vsestranski navdih. Te vsakoletne delavnice, ki simbolizirajo bogate izkušnje in obilico dela, si lahko ogledate, če v YouTubu vpišete AnimatekaPro. Pripravil jih je organizator festivala Animateka 2018: Društvo za oživljanje zgodbe 2 koluta, skupaj z Društvom slovenskega animiranega filma, društvom Motivilo, Zavodom Bunker, CEE Animation in CED Portugalska. Zaledje evropske animacije tvori tudi nekdanja zveza Višegrajski animacijski forum, ki je s spremenjenim imenom danes znan kot Central eastern european animation in predstavlja ta del Evrope tudi v Sloveniji s sodelovanjem na Animateki in AnimatekiPRO.

Najboljše evropske šole in Svetovni jagodni izbor so skupaj z animiranimi dokumentarci in retrospektivami predstavili poseben del festivala, v tekmovalni del so bili umeščeni

foto: arhiv Kinodvora

vzhodnoevropski in srednjeevropski tekmovalni program, Mladi talenti Evrope in Slonov otroški tekmovalni program, za katerega skrbi društvo Slon v okviru vzgojno-izobraževalnega programa. Slonov program za najmlajše je nudil še delavnico animiranja in izdelovanje novoletnih voščilnic. Letos smo si prvič lahko z očali za navidezno resničnost ogledali animacije v 3D-tehniki. Država gostiteljica festivala je bila sosednja Madžarska, ki je poudarila delovanje budimpeške akademije Moma, iz Slovenije pa je letošnja animateka privabila rekordno veliko domačih producentov, kar 25 slovenskih avtorjev je zastopalo svoje barve na filmskih platnih. Kristina Kokalj z ljubljanske Akademije za umetnost z izdelkom Mašina spomina in Sofija Kruglikova z delom Asparagorest, Dea Biličič z Vrvohodcem, Ana Vičič z delom Trenutek, Veronika Hozjan z delom Big data, Dora Kaštrun z Ribjo juho, Katarina Blažič z novogoriške Akademije za umetnost z animiranim delom Bucket full of crabs, Janja Kosi z umetniškim delom Vojko, Mia Paller z izdelkom Povohaj kavo, Anja Romih z mojstrovino Warrego valles – Human body game, Špela Čadež z animacijami Boles, Nočna ptica in Oranžna je nova črna na kratko, Tina Draščič in Karmen Slovša ter Žiga Rebolj z animacijo 2 minuti do polnoči, Jernej Šmitek s Slovenskega filmskega centra Invida z projekcijo Maček Muri – kosilo, Peter Zekić z Dotikom, Gregor Mastnak z Ozora, zavoda za gibljive slike Princ ki-kido-superdo, Žiga Pokorn; Max Morrison, Davorin Marc z animiranim Mozaikom, Matic Grgič z Last cigarete on earth a steampunk adventure, Gašper Trček z Subliminacijo, Matic Perčič z Bučmanom, Peter Ferlan z delom Morning routine, Žiga Stupica z delom Kar od nekdaj in Leo Černic s Plesom ljubezni. Zaželimmo vsem še obilico uspešne ustvarjalnosti v letu 2019, hkrati pa vse ljubitelje animiranega sveta vabim, da se v mesecu avgustu udeležite Poletne animateke, oktobra pa Stoptrik festivala. Animateki se zahvaljujem za podarjeno vstopnico.

Jan Omahne Ferenc

PREMIERA: IGRAM, SEM, KINODVOR, 9. JANUAR

Udeležili smo se premiere triptih filma »Igram, sem« v režiji Miroslava Mandiča. Spremljamo tri zgodbe igralcev_k, ki se med raziskovanjem oziroma pripravljanjem na svojo vlogo oddaljijo od tako imenovanih ustaljenih družbenih norm in zabrišejo meje med likom in svojim jazom.

Vlogo klošarja igralec raziskuje na cesti, spi v skvotu, jé v zavetišču za brezdomne, ne nazadnje zapusti tudi ženo in se odseli iz stanovanja. Raziskovanje vloge tatice mlado igralko pripelje na pot kriminala, medtem ko se igralec televizijskih žajfnc obsesivno zaljubi v svojo soigralko.

Film je posnet v črno-beli tehniki, kar je meni osebno dodana vrednost. Tudi »glasba« in fotografija oziroma kamera dajeta filmu svojevrstno sporočilnost. Vsekakor vredno ogleda.

Jean Nikolič

foto: arhiv Kinodvora

023
KRALJI
ULICE

NAGRADNA IGRA: ZGODBA ZA KNJIGO

V sodelovanju z različnimi knjigarnami podarjamo recenzirano knjigo. Če želite sodelovati, nam do konca tekočega meseca na naslov Kralji ulice, Pražakova 6, Ljubljana oziroma uredništvo@kraljiulice.org pošljite avtorsko kratko zgodbo, dolžine med 3500 in 6300 znaki s presledki. Uredništvo bo izbralo zmagovalni zgodbi, ki bosta nagrajeni

s knjigo ter objavljeni v našem časopisu. Tokratno knjigo Tetovator iz Auschwitza, avtorice Heather Morris, podarjamo v sodelovanju s spletno knjigarno Galarna.si. Knjigarni se za podarjeno knjigo iskreno zahvaljujemo.

KNJIGA: TETOVATOR IZ AUSCHWITZA – HEATHER MORRIS

Čeprav bo prav letos od začetka druge svetovne vojne minilo 80 let in se zato morda zdi, da nam je v tem času o njej že uspelo raziskati in izvedeti vse, si moramo priznati, da nam to nikoli ne bo uspelo. V vojni, ki je v svoj dušeci objem stisnila več kot 100 milijonov ljudi, je nastalo tudi točno toliko zgodb. Zgodb, ki jih niso sestavljala samo dejstva, ampak tudi čutenja, doživljanja.

Ena izmed njih pripada Laletu in Giti, slovaškima židoma, deportiranima v koncentracijsko taborišče Auschwitz aprila 1943. Medtem ko Lale, taboriščni tetovator, Giti na roko zapisuje njeno novo identiteto – številko –, med njima vznikne romantična ljubezen na prvi pogled. Ko Lale več kot 70 let kasneje pisateljici Heather Morris obnavlja njun takratni boj za to, da prideta iz taborišča in vojne živa ter si ustvarita skupno življenje na svobodi, hkrati govori tudi o taboriščnem vsakdanu, strategijah preživetja, nacistih, internirancih ... V romanu se ves čas izmenjujeta dokumentaristično opisovanje ter močna čustvena vpletenost, ki pa prevladuje do te mere, da brez slabe vesti lahko trdimo, da gre v prvi vrsti za ljubezenski roman. Krematoriji, barake, Mengele,

Höss, tifus, izživljanje, vojno ujetništvo in prekupčevanje z vojnim plenom so le scenografija, sicer zgodovinsko korektno in dosledno postavljena, pa vendarle nič več kot to.

Pisateljica s slogom pisanja izdaja, da gre za njen prvi roman. Da so njeno področje scenariji, se pozna tako na malo prej omenjeni scenografski postavitvi elementov, ki niso neposredno del ljubezenske zgodbe, kot tudi na dodatnih poudarkih najbolj dramatičnih in napetih trenutkov. Vendar pa moramo imeti v mislih, da je zgodba, pa naj se sliši še tako filmsko, resnična. Bralcu vsili vprašanje, koliko sreče in naključij je bilo potrebnih, da je človek prišel živ iz uničevalnega taborišča, ter hkrati poda tudi odgovor: ogromno.

Lale je svojo pripoved s svetom delil, da bi ohranil spomin na to, kar se ne sme ponoviti. In ne glede na to, da je le ena izmed mnogih, in ne glede na to, ali je zapisana v vrhunskem slogu, se moramo zavedati, da nobena zgodba o holokavstu ni preveč. In vse so pomemben del zgodovine.

Maruša Ivančič

Izza rešetak:

Gostujoča kolumnistka: Zuzanna G. Kraskova

DRŽAVE Z NAJHUJŠIM ZAPORNIŠKIM REŽIMOM – ZDA

Foto: osebni arhiv

Kazenska zakonodaja je glede na svetovne smernice različna in odvisna od političnega režima posamezne države. V rubriki *Izza rešetak* bodo v naslednjih številkah predstavljene države z najhujšim zaporniškim režimom. Danes bo to zapor v Kaliforniji (ZDA).

Pogosto se zgodi, da zapori, ki so nastali oziroma so zgrajeni stoletja nazaj, implicitno vplivajo na odločitve kazenskih organov in v takšnih zaporih še danes prestajajo kazni obsojenci, ki so obsojeni za kazniva dejanja, ki so v teh totalitarnih ustanovah tradicionalna in tipična. Takšen je primer kalifornijskega zapora San Quentin, kjer prestajajo kazni najhujši posiljevalci in morilci, število zaprtih ni veliko, oscilira okoli številke 700. Ti obsojenci (v veliki večini) čakajo na usmrtitev. V preteklosti so smrtno kazni izvajali v plinski celici, danes pa to storijo z injekcijo, kar je že nekaj časa zelo sporno, saj je nekaj obsojencev zaradi počasnosti delovanja smrtonosnega koktajla, kjer je najusodnejša sestavina kalijev klorid, ki ustavi bitje srca, med dolgotrajnim umiranjem zelo trpelo, zato iščejo ustreznejše solucije oz. sistemske rešitve. Ko sem med gostujočim predavanjem v ZDA obiskala ali se seznanila z delovanjem nekaj zaporov, sem ta zapor – če bi izumila lestvico rigoroznosti – oštevilčila s številko deset. Kajti dinamika in struktura dela v ustanovi zahtevata in terjata od

zaposlenih visoko profesionalnost na vseh področjih, saj je obsojenec treba nekako pripraviti na dan usmrtitve, opremiti jih je treba s stabilnim duševnim stanjem in psihosocialnimi vidiki v smislu uporabe časa, ki je obsojenemu še ostal na razpolago. Nedvomno zahtevno in odgovorno delo za zaposlene, ki sami niso dovolj ali sploh niso opremljeni z veščinami empatije, ki je bistvena lastnost, potrebna, da vsak dan sobivaš z zaprto in na smrt obsojeno osebo. Že omenjeno dejstvo je dovolj obremenjujoče za strokovno osebje v zaporu, sledijo pa jim druga nič manj zaskrbljujoča dejstva, ki lahko vplivajo na duševno stanje zaposlenega v omenjenem zaporu, zaporu, ki je edini v ameriški zvezni državi Kaliforniji zadolžen za izvrševanje smrtnih kazni.

Navsezadnje je prisoten tudi najtežji vidik, vidik nedolžnosti, saj je napačna presoja pravosodja bila in je možna in tudi v ameriški družbi prisotna. Je pa prisotna tudi nekakšna naravna rešitev, olajšanje, saj dejansko statistično stanje priča, da veliko število obsojenih umre prej naravne smrti, kajti čakalna doba na usmrtitev, torej ameriški vidik kesanja, je zelo dolga, traja tudi desetletja. Tako lahko z gotovostjo pritrdimo, sicer v običajnem življenju floskuli, a v tem primeru veliki resnici – da je smrt resnično odrešitev ...

024
KRALJI
ULICE

REZERVAT – DNEVNIK OBSOJENCA 0-118/2015

Ta dnevnik je resnična zgodba življenja v ZKPZ Ljubljana, Povšetova 5. Naj vam bo v veselje brati ga in naj vam nekaj da, kaj koristnega. Glede na to, da se najde v njem tudi kaj nepojasnjene, čudnega, nedorečenega, naj vas ne bo sram. Vprašajte. Moj elektronski naslov vam je vedno na razpolago: taubi66@gmail.com.

Nedelja, 26. 4.

Dolgcajt. Ko bi v sobi imeli vsaj radio, tako pa ...

No, naj vam opišem stanje v našem nadstropju. Moje strahove glede prenatrpanosti so zatrti že v kali. Ni nas tako veliko. V naši sobi je pet postelj (dva pograda in ena solo). Dva Roma, Bosanec in jaz. Vsak govori svoj jezik. Hudič, kot v Svetem pismu, ko je bog poslal Svetega duha nad ljudi in so začeli govoriti v jezikih.

Sicer pa, razumemo se kar v redu, le da imam jaz zvečer probleme, preden zaspim. Navajen sem na svojo sobo, kjer sem sam. Tu pa smrčanje z vseh strani, eden še govori v sanjah, drugi škrt z zobmi, prdenje z leve in desne. Za popizdit. Drugače pa mir. Največ miru imam popoldan, ko gredo vsi trije na sprehod in ostanem v celici sam – mater je to milina. Sem in tja pomislim, kako bi bilo, če bi me dali v samico. Dobro, morda za dan ali dva, potem pa bi se mi že začelo mešati. Sicer sem zmešan že zdaj, potem pa bi se mi kar odkotalilo.

Čez dan so fantje sicer v redu. Pogovori, nasveti, vsestransko obujanje spominov. Tu se res marsičesa naučim. Najlepše zame pa je opazovanje teh treh modelov. Najbolj smešen se mi zdi Roman (Rom), ko dobi zvečer tablete leponex za spanje. Pred paznikom da tablet v usta in ga splakne z vodo.

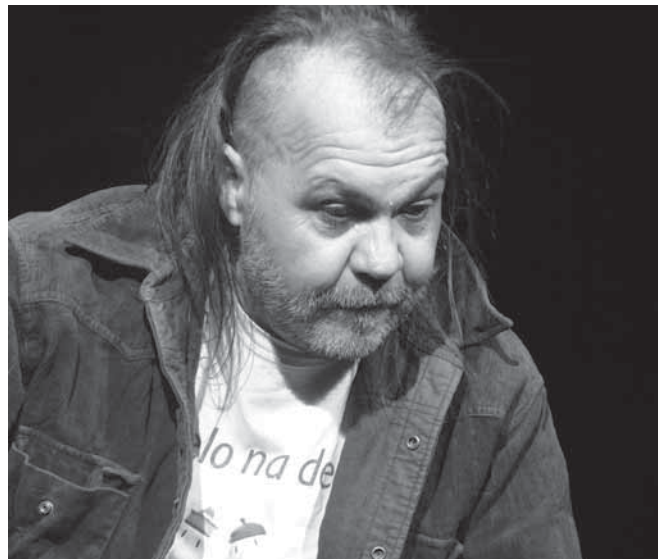

Foto: Rain-in-the-Face

Čim paznik zapre vrata, vzame tablet iz ust (stara fora), ga zmelje in snif je pripravljen. Potem pa kot zombi hodi po celici. Oči kot dve izbuljeni satelitski anteni in lačen kot volk. Brez skrbi, se je že navadil na to. Čez dan si je iz jedilnice prinesel za štruco kruha in zdaj posipa sladkor na te kose in jih tamani, kot da že 14 dni ni jedel.

Včeraj sem klical Darjo in Ireno, pa nobene nisem dobil.

Taubi

PISMA BRALCEV_K

Spoštovani g. Jean Nikolič in drugi sodelavci_ke Kraljev ulice,

prejmite lep pozdrav iz Hoč. V tokratnih Kraljih so me pritegnili prispevki o stanju na Madžarskem v zapisu *Dehumanizacija oseb, ki bivajo na prostem*, saj me to vrača 40 let nazaj, ko so tudi v Sloveniji/Mariboru zapirali ljudi »z ulice« oziroma takrat rečeno »klošarje«. Potem se je zakonodaja spremenila, ne pa tudi ustavila razmer ... in so pozimi ljudje z ulice zbolevali, celo umirali. Tako je danes vendarle bistveno bolje, ostaja pa nevarnost madžarskega zgleda, tako kot odnos do meje/žice oziroma nasploh ljudi. Sem pa pri pripravi prejšnjega pisanja ugotovil, da je bilo leta 2000 več kot 3300 oseb zaprtih zaradi prekrškov, tudi bivanja na ulicah.

»Mojemu« resorju je uspelo leta 2008 v KZ-1 vpeljati institut zakonsko določenega pogojnega odpusta pri kaznih do osem let ob polovici prestane kazni in tri mesece poizkusnega bivanja

doma pred pogojnim odpustom. »Potreba« po gradnji novega zaporu v Bizoviku in povečanje ZPKZ Ig za skupno 400 oseb in 140 milijonov evrov za gradbeni lobi pa prevladujeta in žal mediji (pod pritiski ali lastništvom gradbincev) o tej temi ne poročajo! Kaj bi lahko za ljudi v stiski naredili le z delom tega denarja, ki ga bo Vlada RS dala takoj.

»Zapor – izolator« je dobra rubrika, naj opozarja na diskriminacijo socialno manj opaženih ljudi po zaporih, saj smo videli: Hilda, Černigoj, sodnik itd. izpuščeni ob polovici, siromaki pa do konca tudi zaradi »socialne pomoči« strokovnih služb zaporov itd. Raziskava »Na grad 25« (KU 152) je le razširjeni zapis v Kraljih ulice, pa je bila deležna izjemne denarne podpore in navaja neresnične podatke v prid potrebam/interesom gradbincev za gradnjo novih zaporov. S spoštovanjem,

Marjan Čander, upokojeni penolog

025
KRALJI
ULICE

Pozdravljeni!

Spet prebiram vaš časopis Kralji ulice in v decembrski številki me je zelo nagovorila Iva Tisa v rubriki *To sem jaz*. Kako lahko usoda kruto spremeni naše življenje. In kako smo lahko hvaležni za našo inteligenco, ki nam po eni strani z vso neizprosno realnostjo da zavedanje naših trenutnih omejitev, pa tudi moč, da se borimo naprej, da se ne pustimo toku življenja, da plavamo naprej, čeprav nas okolica včasih

ne razume. Vem, kako je, ko ne moreš prav govoriti in hoditi, čeprav je bila pri meni vzrok bolezen in je Tisina izkušnja veliko težja. Ampak verjamem, da bistrega uma nismo dobili po naključju, temveč nam je dan, da nam pomaga v takšnih preizkušnjah.

Ivi Tisi in vsem kraljem ulice želim mirne in lepe praznike, leto 2019 pa naj nam bo čim bolj naklonjeno.

Natalija

Dragi Kralji ulice

Takoj po novem letu me je razveselila vaša pošiljka, v kateri je bila knjiga z zanimivo vsebino, ki sem jo na dah prebrala, za kar se vam zahvaljujem. Vedno, ko sem v Ljubljani, kupim vaš časopis, zadnje čase pa me veseli, da ga dobim tudi v Postojni. Z veseljem ga preberem

in vam izrekam čestitke ob tako pestrem in zanimivem branju. V novem letu vam želim obilo zdravja, sreče, razumevanja in uspešnega izdajanja vašega in našega časopisa. Lep pozdrav in imejmo se radi.

Jadranka iz Ilirske Bistrice

UČITELJICA V RAZREDU REČE JANEZKU, NAJ SESTAVI STAVEK IZ BESED BANANA, ČEŠPLJA IN LUBENICA.

JANEZEK ODGOVORI: »MOJA MAMI JE REKLA OČETU, ČE ŠE ENKRAT NESE SVOJO BANANO K SOSEDOVI
ČEŠPLJI, DA MU BO RAZBILA LUBENICO.«

GREGOR B. HANN

RAZVEDRILO

KRALJEVSKA ŠAHOVSKA UGANKA

Iz igre Vasja Pirc – Rudolf Spielmann, Maribor (1934)

Začne beli. Po treh potezih črni preda igro.

Standardni algebrski šahovski zapis: pijon/kmet – brez oznake, S – skakač, L – lovec, T – trdnjava, D – dama, K – kralj, x – jemanje figure, + – šah, ++ – mat, O-O – mala rokada, O-O-O – velika rokada, = – remi/ponudba remija, e. p. – en passant (kmetovo jemanje mimogrede).

Pripravil: JN

REŠITEV JE OBJAVLJENA NA STRANI 30.

026
KRALJI
ULICE

SMS KOMENTARNICA: 030 323 128

DRAGE BRALKE IN BRALCI, KER VEMO, DA VČASIH KAKŠNO MNENJE ZBEŽI Z OBZORJA, ŠE PREDEN PRIDEMO DO SVINČNIKA IN PAPIRJA OZIROMA STOLA PRED EKRANOM V VIRTUALNI SVET, IN KER JE MOBILNI TELEFON VEČINOMA NAŠ TESNEJŠI SODELAVEC, SMO ODPRLI SMS-KOMENTARNICO. V NJEJ OBJAVLJAMO VAŠE POHVALE, PRIPOMBE, PREDLOGE IN VTISE. V OBLIKI SMS-SPOROČIL JIH OB VSAKRŠNI URI LAHKO POŠLJETE NA TELEFONSKO ŠTEVILKO 030 323 128. VABLJENI K SODELOVANJU!

4. 1.>> Časopis Kralji ulice je zakon!
Hvala prodajalcu, ki prodaja pri Hoferju v Ivančni Gorici!

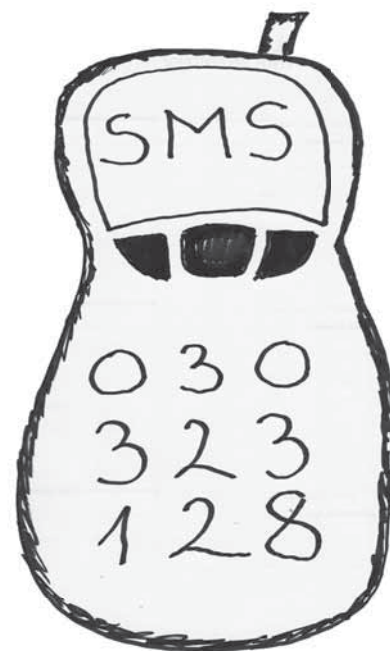
7. 1. >> Prodajalec #83 je taktično pristopil s »kako lušten kuža«, ampak vedno deluje :). Izmenjali smo si kakšno besedo in zaželeli srečno in zdravo v 2019. Prav polepšal nam je izlet v Ljubljano. LP E & D & B

7. 1. >> Čeprav smo že zakoračili v leto 2019, pa za izrazito dobre želje še ni prepozno. Vsem KRALJEM vse dobro, naj bo prijazno, srečno ter kar se da zdravo. Vsem, ki skrbite za časopis, pa želim, da ga tako uspešno in skrbno urejate še naprej. LP Ivi

7. 1. >> Časopis KRALJEV vedno kupim pri Danilu #31, ki ga prijazno ponuja v Kopru pri Mercatorju. Včasih sem malo pozna, kot danes, in bom križanko poslala šele konec meseca. Vse dobro želim Danilu in KRALJEM. Johanca

14. 1. >> Pozdravljeni! Vašo revijo vedno rada kupim in se malo pogovorim s prijaznimi prodajalci. Po navadi jo kupim v Mengšu pri trgovini Tuš, v soboto pa sem jo kupila pri izhodu iz parkirne hiše pri filharmoniji v Ljubljani, kamor sem šla na novoletni koncert vrhniških filharmonikov. Izmenjala sva nekaj besed, se predstavila drug drugemu, tako da sedaj vem, da je Janko, zaželel mi je lep koncert, in ko sem se vračala po dveh urah, je še vedno stal na mrazu. Ko me je zagledal, se mi je prijazno nasmehnil in vprašal, kakšen je bil koncert. Kljub temu da sem šla sama, sem se imela lepo že zaradi glasbe in prijaznega Janka. Prijazna beseda in nasmeh vedno polepšata dan. Vse dobro želim vsem v uredništvu in prijaznim prodajalcem v novem letu 2019. Jožica

16. 1. >> Pohvalil bi prodajalca časopisa #755 pri Lidlu v Domžalah. Vedno je prijazen in nevsiljiv. Ne tisti, ki s teboj se smeje, ne tisti, ki joče s teboj. Le tisti, ki s teboj občuti najboljše, prijatelj je tvoj. Gianni

17. 1. >> Danes sem se impulzivno odločila kupiti Kralje. Pri sociologiji smo omenili problematiko brezdomstva in se mi je revija zdela prikladen in premišljen način reševanja tega problema na tipičen človeški način – oba, tako jaz kot prodajalec, nekaj pridobiva. Sonce ste, gospa #768! Lep pozdrav EB

MILOŠEV FOTOGRAFSKI KOTIČEK: ČETRТИ PROTEST »EDEN OD PETIH MILIJONOV« V BEOGRADU

Spomnimo, da se je prvi protest odvil 8. decembra pod imenom »Ustavimo krvave srajce«, in sicer zaradi surovega pretepa Borka Stefanovića in dveh drugih pripadnikov Levice Srbije na predvečer foruma Zavezništva za Srbijo (SZS) v Kruševcu, 23. novembra. Trojica osumljenih kaznivega dejanja je bila pred novoletnimi prazniki izpuščena na prostost. Srbski predsednik in predsednik vladajoče Srbske napredne stranke Aleksandar Vučić je v odgovor na prvi protest povedal, da tudi če bi bilo v protestnem sprehodu udeležениh pet milijonov državljanov, ne bi izpolnil njihovih zahtev. 22. decembra so organizatorji povedali, da je bilo prisotnih med 35.000 in 40.000 državljanov, po drugi strani pa je minister za policijo Nebojša Stefanović na novinarski konferenci pokazal posnetek protestnega sprehoda ter trdil, da je bilo po policijskih ocenah udeležениh med 4700 in 5000 ljudi.

Foto: Miloš Stosić

Foto: Miloš Stosić

Foto: Miloš Stosić

Foto: Miloš Stosić

DOSEDANJE ZAHTEVE

Glede na dosedanja obvestila organizatorjev, ki so zahteve poslali z elektronskega naslova »stopkrvavimkošuljama« brez logotipa ali oznake katere koli politične organizacije, so zahteve naslednje:

- da je opoziciji v vsaki televizijski oddaji Srbije dovoljena predstavitev svojih stališč;
- odkriti storilce in naročnike umora Oliverja Ivanovića;
- odkriti naročnike pretepa Borka Stefanovića in članov srbske Levice;
- odkriti naročnike požiga hiše Milana Jovanovića, ustanovitelja portala »Žig info«;
- naj odstopi minister za policijo Nebojša Stefanović.

Miloš Stosić

BREZPLAČNA PRIREDITEV

**STRIPOLIS: ALAN FORD IN
ASTERIKS; PODOBE LAGODJA,
PODOBE NELAGODJA.**

12. 2., 20.00, Komuna Kina Šiška

Vizualna upodobitev pojavnega sveta, likov, pripovedna tehnika in slog risanja v dveh znamenitih serijah stripov. Dve seriji komičnih stripov z dokaj različnima pogledoma na človeka in svet, v katerem živi. Janez Grm bo na tokratnem predavanju skušal ugotoviti, kako tega pogleda ne izražajo le njuni dialogi in zapleti, pač pa tudi vizualna plat. Kaj nam povedo upodobitev pojavnega sveta, upodobitev likov, kaj pripovedna tehnika in slog risanja? Katere teme se začnejo porajati po podrobnejšem vpogledu v vizualni svet Alana Forda oziroma Asterixa? Zakaj se likom enega stripa zobje spreminjajo v čekane, likom

drugega pa zaoblajo trebuhu? Zakaj se liki enega pristrčno objemajo, liki drugega pa trkajo z glavami? Zakaj so v izložbi Cvetličarne šopi krizantem, na Obelixovi polici pa čelade legionarjev? Zakaj Magnus senči s črtkanjem, zakaj Uderzo

posipa slike z detajli? Zakaj pri Alanu Fordu telo razpada na kose, pri Asterixu pa leta v nebo? O vsem tem in še čem na februarškem Stripolisovem predavanju. Janez Grm je literarni komparativist, pisatelj, ilustrator in ljubitelj stripov.

Foto: arhiv Kina Šiška

LUDSKA KUHNA, HUMUS ALA LOLA

Potrebujete humus, ki se dobi v večjih trgovskih centrih? Čičeriko namočite v vodo vsaj dve uri pred kuhanjem, namočeno zatem kuhajte približno 30 minut na majhnem ognju (lahko uporabite tudi čičeriko iz konzerve, vendar je treba vodo odliti stran ter čičeriko dobro sprati). Potrebujete tudi: česen, oljčno olje, limono, sol in peteršilj. Sestavine dodajajte po občutku.

Vse sestavine dajte v posodo, nato jih zmešajte s paličnim mešalnikom. Humus je pripravljen, lahko ga namažete na bageto ali tortilje. Pa dober tek.

Lola

NUDIMO:

**POSREDOVALNICA RABLJENIH PREDMETOV,
STARA ROBA - NOVA RABA, POLJANSKA C. 14, LJUBLJANA.**

- KOMBI PREVOZE, SELITVE, DOSTAVE, KOŠOVNI ODVOZ, PRAZNIJENJE
STANOVANJ, DEMONTAŽA IN MONTAŽA POHIŠTVA, BELJENJE ...
- ČIŠČENJE STANOVANJ, POSLOVNIH PROSTOROV, PO DOGOVORU.

PRESELIMO VAS

STARA NOVA
ROBA

POKLIČITE 030323128 (DELAVNIKI 08.00-16.00) WWW.ROBARABA.SI

OGLASNA DESKA

Skočite v PRP trgovinico na Poljansko cesto 14 ali v butik in skladišče v Studenec 41. Tam našli boste lončke za rože, okraske, knjige, slike, igrače, umetnine in starine. Ni, da ni, ker mi kupimo vse, kar je zastoj, in podarimo po simbolični ceni. Lahko nam tudi kaj donirate. Pogledajte pa si tudi našo ponudbo storitev čiščenja, selitev, likanja, vrtnarjenja itd. Več na www.robaraba.si.

Izšel je drugi slovenski prevod knjige Willa Halla z naslovom Vodnik za opuščanje uporabe psihotričnih zdravil v skladu z načeli zmanjševanje škode. Zainteresirani jo lahko kupite po ceni 3 € na sedežu društva Pražakova 6 v Ljubljani, ali jo naročite po ceni 5 € po pošti.

V društvu Kralji ulice sprejemamo hrano za naše brezdomne pse. Bo zelo dobrodošla! Hvala!

Društva Kralji ulice se za donacije v mesecu decembru zahvaljuje:

- pekarni OSEM,
  - slaščičarni ZVEZDA,
  - trgovini SPAR,
  - B.I.C. Ljubljana, oddelek SUAS (kuhinja) za pekovske izdelke,
  - društvu LAJKA za donacijo hrane za pse in mačke in
  - vsem dobrim ljudem za donacije oblačil, obutve in hrane.
- Se priporočamo za naprej.

Nudim inštrukcije kitare, angleščine in nizozemščine (native speaker).
Piet: 069 637 533.

Podari knjigo in jo prinesi na Kralje.
Tel.: 059 022 503.

Uspešno poučujem angleški jezik.
Gregor: 051 732 740

Urejam_o grobove v Ljubljani.
Tel.: 069 954 655 ali 051 846 810. †

Športna sekcija Kralji ulice vas vabi vsak četrtek 15.00–16.00 v Športni center Triglav za Bežigradom (balon) na nogometno urico. Vsi dobrodošli!

Taubi se zahvaljuje g. Franju Frančiču za dve poslani knjigi.

Kidam sheg v Ljubljani.
Tel.: 069 954 655 ali 051 846 810.

029
KRALJI
ULICE

Delovanje našega društva lahko podprete tudi tako, da nam namenite 0,5 odstotka dohodnine, ki vam jo država odmeri za preteklo leto. To storite s spodnjim obrazcem, ki ga izpolnite in

pošljete na pristojni urad FURS (v Ljubljani je naslov: Davčna ulica 1, 1000 Ljubljana). Hvala!

PODATKI O DAVCNEM ZAVEZANCU:

(ime in priimek davčnega zavezanca)

(podatki o bivališču: naselje, ulica, hišna številka)

(poštna številka, ime pošte)

(davčna številka)

(pristojni finančni urad)

VELIKO VPRAŠANJ – VELIKO ASPIRINOV.

JURIJ KUNAVER

ZAHTEVA za namenitev dela dohodnine za donacije

Ime oziroma naziv upravičenca	Davčna številka upravičenca								Odstotek (%)
Društvo za pomoč in samopomoč brezdomcev Kralji ulice	2	3	9	5	6	0	4	6	0,5

V/Na _____, dne _____

_____ podpis zavezanca/ke

							NAŠA UMETNOSTNA ZGODOVINARKA, DIREKTORICA NARODNE GALERIJE (IME IN PRIIMEK)		NAJBOLJŠI DELAVEC V BRIGADI		TRAVNIŠKA ZDRAVILNA RASTLINA (TUDI SRČNIK)		ŠPORTNA IGRA Z ŽOGICO		MUSLI- MANSKO M. IME (IZ ČRK MENI)		KRAJ PRI KRŠKEM Z VELIKO CERKVIJO			
							IME FILMSKEGA KOMIKA, KEATONA													
							STROJ ZA TISKANJE STALNIH NASLOVOV													
							OGRAJEN PROSTOR ZA RACE													
							ZDRAVILNA RASTLINA, TUDI BRNIKA (IZ NABRIN)													
							LATINSKO IME ZA RASTLINO JANEŽ										INDUJAN- SKI ČOLN		POVELJSTVO	
							REPUBLIŠKI IZPITNI CENTER KAMP NA CRESU								KAREL ŠIROK ZORANA ZEMLJA					
Ban																				
KRAJ NA NOTRANJSKEM V BLIŽINI LOŽA		LETA- LIŠČE	SKANDI- NAVSKA DRŽAVA	IME RUJSKE ŠAHISTKE KUŠNIR	GLAS, ZVOK	ČRKI ZA N IN F V ABECEDI	IGRA S KARTAMI ZNAMENJE V HORO- SKOPIJU													
ZDRAVILIŠČE, OKREVA- LIŠČE										KRIŽANKE SO ANTI- SKLEROTIK,	PEVKA DEŽMAN IGRA S KARTAMI									
NAUK O VERI IN BOGU										INTERESNA ORGANI- ZACIJA LUKA ČOP										
VELIK ŠKOTSKI OTOK						PLAMENICA NOGOMETNI KLUB IZ VARŠAVE						FILMSKA NAGRAĐA V ZDA		DEL KNJIGE ALI ZVEZKA	VEČJA PLOŠČA S PODATKI ALI SIGNALI					
DEL RUONIKA				SESATAVIL JOŽE PETELIN	PESNIŠKA ČUSTVENOST RIMSKI BOG, ZAŠČITNIK															
13. ALI 15. DAN V STA- RORIMSKEM KOLEDARJU				SIMBOL ZA ŽELEZO VPRASAL- NICA			16. IN 4. ČRKA ABECEDNE	VEČJI JADRANSKI OTOK	UMETNIŠKI PROGRAM RADIJA LJUBLJANA	IME IGRALKE NIELSEN										
VINORODNA VZPETINA NA DOLENI- SKEM (DVE BESEDI)										BRIGA										
IZDELO- VALEC ZIMSKEGA OBLAČILA										VELIKO FILIPINSKO JEZERO (IZ ČR: LATA)										
LE VKUP, LE VKUP UBOGA -----							BRANKA SVETEL			REKA SKOZI FRENZE										

Sestavil: Jože Petelin

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Rešitev šahovske uganke:

1: Lb3, Sa7; 2: Sxg6+, xg6; 3: Dxg6 (črni preda igro).

NAGRADNA KRIŽANKA

Pravilno izpolnjeno križanko pošljite do konca meseca na naslov: Društvo Kralji ulice, Pražakova 6, 1000 Ljubljana - in se potegujte za zabavne nagrade: knjigi Franja Franciča Meseno spoznanje, Novi svet – zbirka poezije in proze ter zgoščenko Ulične žvrgoljivosti Kraljev ulice.

Iskrene čestitke nagrajencem prejšnje pravilno rešene nagradne uganke, ki so: Jelka Lahajnar iz Kopra, Janez Košir iz Lukovice, Marinka Letič iz Ljubljane in Kristina Gal iz Podgrada.

kje boš pa ti
živel ko boš
velik?

na
ulci!

zakaj
pa na
ulci?

ker bom
moru očitno
itak skoz
protest-
irat!

Št. 153

**FEBRUAR
2019**

Časopis za brezdomstvo
in sorodna socialna vprašanja

1 EUR

Polovico dobi prodajalec.

KRALJI ULICE

